

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516200967
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2516200967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudkýň: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., proti žalovanému: E. F. G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, I., zastúpeného advokátom: JUDr. Dušan Kubáni, PhD., so sídlom Teplická 2251/121, Piešťany, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. PN-15C/35/2016-927 zo dňa 13. decembra 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobkyne voči I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o d m i e t a.
- II. Napadnutý II. výrok p o t v r d z u j e.
- III. Napadnuté výroky I. a III. r u š í a vec v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výkonom uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 217,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 72,54 eur od 28.10.2015 až do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 66,22 eura od 21.6.2017 až do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 78,80 eura od 1.1.2021 až do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výkonom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, III. výkonom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 92,76 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 107 ods. 1 a 2, § 112, § 120 ods. 2, § 135c ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 488, § 489, § 517 ods. 1 a 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu vzniku omeškania, čl. 20 ods. 3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústav Slovenskej republiky, § 7, § 70 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), § 9 ods. 1 vyhlášky ÚGKK SR č. 461/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 461/2009 Z. z.“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou domu so súp. č. XXXX, postaveného na pozemkoch parcely registra C KN s parc. č. 7637/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 109 m², a s parc. č. 7637/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 m² (v čase

začatia konania obe parcely boli súčasťou pôvodnej parcely č. 7637), ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. I., obec a okres I.. Pri oboch parcelách zapísaných na uvedenom liste vlastníctva je ako spôsob užívania pozemku uvedený kód 15, t. j. že ide o pozemky, na ktorom je postavová bytová budova označená súpisným číslom. Ako titul nadobudnutia je uvedený GP 177-141/2018, úradne overená pod č. 695/2018. Pri pozemkoch parc. č. 7637/1 a č. 7637/2 nie je uvedený žiadny kód právneho vzťahu. Pri pozemkoch je uvedený umiestnenie pozemku kódom 1, t. j. že ide o pozemok umiestnený v zastavanom území obce. Pri stavbe je uvedený kód 1, t. j. že stavba je postavená na zemskom povrchu. Žalovaný je výlučným vlastníkom domu so súp. č. 2217, postaveného na pozemku parcely registra C KN s parc. č. 7631/7 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 624 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. I., obec a okres I.. V čase začatia súdneho sporu bol predmetný dom evidovaný v katastri nehnuteľností ako stavba postavená na pozemku parcely registra C KN s parc. č. 7631 -zastavané plochy a nádvorie o výmere 846 m². Pri parcele zapísanej na uvedenom liste vlastníctva je ako spôsob užívania pozemku uvedený kód 15, t. j. že ide o pozemok, na ktorom je postavová bytová budova označená súpisným číslom. Z kópie katastrálnej mapy so zameraním na predmetné pozemky strán sporu z rokov 1999, 2008 a 2016 (čl. 45-47) je zrejmé, že hranica medzi pozemkom s parc. č. 7631/7 (vo vlastníctve žalovaného) a pozemkom s (pôvodným) parc. č. 7631 (vo vlastníctve žalobkyne) je zo strany od verejnej komunikácie viackrát lomená, t. j. nie je v jednej priamke. Obhliadkou na mieste samom vykonanou dňa 30.4.2019 (čl. 258) okresný súd zistil, že domy strán sporu sú v bezprostrednom susedstve. Dom žalobkyne je zvlhnutý z rôznych strán, nielen zo strany bezprostredne susediacej s domom žalovaného, na stenách, na strope, pričom vlhne aj od podlahy. Počas obhliadky predložil okresnému súdu právny zástupca žalovaného originál geometrického plánu na zameranie prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5, vyhotoveného F. H. J. dňa 4.6.2008, a umožnil okresnému súdu porovnať originál geometrického plánu s jeho úradne osvedčenými fotokópiami, z ktorých jednu osvedčenú fotokópiu založil do pôvodného súdneho spisu. Vzhľadom na veľmi úzku vzdialenosť medzi múrmi predmetných stavieb strán sporu (cca 13-15 cm) nebolo v možnostiach okresného súdu urobiť si na mieste samom vlastný úsudok o tom, či stavba žalovaného zasahuje alebo nezasahuje do pozemku žalobkyne. Mesto Piešťany vydalo dňa 15.5.2006 stavebné povolenie č. k. 05679/22/3/2006-BB pre žalovaného ako stavebníka na stavbu: Zmena dokončenej stavby polyfunkčného domu - prístavba, nadstavba, stavebná úprava, na pozemku s parc. č. 7631 v kat. úz. I., na ulici H. XX (čl. 53). Listom č. 13249/22/2/2006-BB zo dňa 3.10.2006 (čl. 877) oznámil stavebný úrad mesta Piešťany žalobkyňi, že na základe jej podnetu uskutočnil stavebný úrad štátny stavebný dohľad na pozemku s parc. č. 7631 v kat. úz. I. na stavbe polyfunkčného domu žalovaného na H. XX. Po miestnej obhliadke skonštatoval stavebný úrad, že je potrebné predložiť na stavebný úrad detail styku ľavej obvodovej steny stavby a susediacej stavby vo vlastníctve žalobkyne. Od projektanta stavby, F. I. E., obdržal stavebný úrad detail úžľabia zvislej steny a susediacej strechy a detail pohľadu na štítovú stenu susediacej stavby, k čomu mesto poznamenalo, že odborná spôsobilosť projektanta je zárukou, že tieto detaily sú vypracované správne, v súlade s platnými normami a predpismi. Oba detaily zaslalo mesto Piešťany žalobkyňi spolu s uvedeným listom, a zaslalo ho na vedomie aj žalovanému. Mesto Piešťany vydalo dňa 13.10.2008 kolaudačné rozhodnutie č. j. 11166/22/2/2008 – BB, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2008 (čl. 58), ktorým povolil stavebný úrad žalovanému užívať stavbu: Zmena dokončenej stavby polyfunkčného domu - prístavba, stavba a stavebná úprava, nachádzajúcej sa na pozemku s parc. č. 7631/4 - polyfunkčný dom, 7631/5 - bazén v kat. úz. I., H. XX, I.. V odôvodnení kolaudačného rozhodnutia skonštatoval stavebný úrad, že boli dodržané podmienky určené v stavebnom povolení. Mesto Piešťany rozhodnutím č. j. 00702/22/2/2010-BB zo dňa 5.11.2010 (čl. 25) nepovolilo obnovu kolaudačného konania, ukončeného právoplatným rozhodnutím mesta Piešťany č. j. 11166/22/2/2008-BB zo dňa 13.10.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2008, ktorým bolo žalovanému povolené užívanie stavby: Zmena stavby polyfunkčného domu - prístavba, nadstavba a stavebná úprava, nachádzajúcej sa na pozemku s parc. č. 7631/4 a 7631/5 v kat. úz. I., na H. XX K. I.. Uvedeným rozhodnutím rozhodol stavebný úrad o žiadosti žalobkyne na obnovu kolaudačného konania, pričom z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že zásah do nehnuteľnosti žalobkyne bol riešený stavebným úradom mesta Piešťany opakovanými štátnymi stavebnými dohľadmi od roku 2006, ktorými bolo zistené, že došlo k zásahom do nehnuteľnosti žalobkyne tým spôsobom, že žalovaný stavebník upravil odvedenie dažďových vôd zo susednej strechy, vymenil nefunkčný dažďový zvod žalobkyne za medený s čistiacim kusom. Poškodené škridle na streche žalobkyne boli vymenené za medené plechy. Žalobkyňa opakovanými listami adresovanému mestu Piešťany sa domáhala vyriešenia zásahu stavebníka do jej nehnuteľnosti. Nakoľko v kompetencii stavebného úradu nie je riešenie občianskoprávných sporov vyplývajúcich z vlastníckych práv, odporučil stavebný úrad žalobkyňi riešiť spor dohodou so stavebníkom alebo v občianskoprávnom (súdnom) konaní. K tvrdeniu žalobkyne,

že stavebný úrad pri kolaudačnom konaní musel jednoznačne vidieť z predloženého geometrického plánu, že ide o zásah do cudzieho vlastníctva, konštatoval stavebný úrad, že mu bol predložený geometrický plán zamerania stavby, vypracovaný F. H. J. dňa 4.6.2008, v ktorom nevidno presah stavby na cudzí pozemok, podľa geometrického plánu má stavebník stavbu umiestnenú na svojom pozemku. Ďalej stavebný úrad uviedol, že nebolo pravdivé tvrdenie žalobkyne, že ku kolaudačnému konaniu nebol predložený geometrický plán zamerania prístavby, pretože tento doklad bol súčasťou spisového materiálu, a zároveň jedným z hlavných podkladov pre vypracovanie kolaudačného rozhodnutia. Z Geometrického plánu č. 34493051-58/2008 na zameranie prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5 v kat. úz. I., vyhotoveného F. H. J. dňa 4.6.2008, autorizačne overeného F. H. J. dňa 4.6.2008 (čl. 207) vyplýva, že predmetná prístavba žalovaného mala byť sčasti postavená na hranici pozemkov žalovaného a žalobkyne, a teda nemala zasahovať do pozemku žalobkyne. Tento geometrický plán mal zároveň slúžiť ako podklad na rozdelenie pôvodnej parcely č. 7631 zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I. na 4 menšie novovzniknuté parcely č. 7631/3, 7631/4, 7631/5 a 7631/6. Časť novovytvorenej parcely č. 7631/4 je súčasťou súčasnej väčšej parcely č. 7631/7. Prvoinštančnému súdu je z úradnej činnosti, konkrétne zo spisu z pôvodného konania (sp. zn. PN-15C/5/2014), zrejmé, že tento geometrický plán bol úradne overený dňa 26.6.2008 Správou katastra Piešťany pod č. 456/08 (čl. 470 pôvodného súdneho spisu sp. zn. PN-15C/5/2014). Tiež je prvoinštančnému súdu z úradnej činnosti známe, že rozhodnutie zo dňa 15.8.2010 o nepovolení obnovy kolaudačného konania bolo zrušené rozhodnutím KSÚ Trnava č. j. KSÚ-OSPO-2010/00687/Ve zo dňa 23.8.2010 (čl. 140 pôvodného spisu z konania sp. zn. PN-15C/5/2014), a vec bola vrátená prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie v súlade so zákonom. Dôvodom zrušenia rozhodnutia bolo nevysporiadanie sa s otázkou existencie možných podmienok pre nariadenie obnovy konania v napadnutom rozhodnutí, a oznámiť tak navrhovateľke na obnovu konania (žalobkyňa), prečo neboli splnené podmienky pre nariadenie obnovy konania. Do konania o vylúčenom nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia predložila žalobkyňa iba str. 3 uvedeného rozhodnutia KSÚ v Trnave (čl. 876), kde podčiarkla predposlednú vetu o tom, že podľa kolaudačného rozhodnutia stavba pána G. zasahuje do pozemku odvolateľky po dĺžke 10m a šírke 40cm, k čomu okresný súd poznamenáva, že z kontextu celej strany 3 odôvodnenia predmetného rozhodnutia je zrejmé, že ide o tvrdenie samotnej žalobkyne v odvolaní, ktoré iba uviedol KSÚ do svojho rozhodnutia ako tvrdenie žalobkyne, pretože 7 posledných odsekov str. 3 rozhodnutia KSÚ obsahujú tvrdenia a vyjadrenia žalobkyne v odvolaní, a nejde teda o stanovisko samotného KSÚ v Trnave, ale o názor žalobkyne, uvedený v odvolaní proti rozhodnutiu o nepovolení obnovy kolaudačného konania. Prvoinštančný súd zistil, že parcely reg. C KN č. 7631/3, 7631/4, 7631/5 a 7631/6 v kat. úz. I. (podľa GP č. 34493051-58/2008) v čase vyhlásenia rozsudku neexistovali, ale existovali parcely reg. C KN s parc. č. 7631/7, č. 7631/8 a č. 7631/9. Podľa polohopisného plánu skutkového stavu medzi parc. č. 7637 a 7631/7 v kat. úz. I., č. zákazky: 177-180/2017, vyhotoveného dňa 23.10.2017 spoločnosťou GEOGLOBE s.r.o., autorizačne overeného F. L. E. dňa 23.10.2017 (čl. 94), je zrejmé, že vlastnícka hranica medzi pozemkom s parc. č. 7637 (vo vlastníctve žalobkyne) a s parc. č. 7631/7 (vo vlastníctve žalovaného) nie je v priamej línii od verejnej komunikácie, nakoľko je lomená. Stavba žalovaného na pozemku s parc. č. 7631/7 zasahuje čiastočne aj do pozemku žalobkyne s (pôvodným) parc. č. 7637, a to plochou 2 m², pričom medzera medzi múrmi stavieb strán sporu je 0,13 m až 0,15 m. Z technickej správy k uvedenému polohopisnému plánu skutkového stavu vyplýva výsledok merania, podľa ktorého vlastníč pozemku s parc. č. 7631/7 (žalovaný) postavil časť stavby (2 m²) na pozemku s parc. č. 7637 (žalobkyňa), nechal medzeru medzi stavbami postavených na pozemkoch s parc. č. 7631/7 a 7637 cca 0,14 m širokú. Podľa Geometrického plánu č. 177-141/2018 na zameranie stavby na parc. č. 7637/2 (čl. 187) v kat. úz. I., vyhotoveného dňa 20.9.2018 spoločnosťou GEOGLOBE s.r.o., autorizačne overeného dňa 20.09.2018 F. E., úradne overeného Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom dňa 9.10.2018 pod č. 695/2018 vyplýva, že tento geometrický plán bol podkladom pre rozdelenie pôvodnej parcely registra C KN s parcelným číslom 7637 (vo vlastníctve žalobkyne) zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I. na dve menšie, novovzniknuté parcely, a to na parcelu č. 7637/1 - zastavaná plocha o výmere 109 m² a parcelu č. 7637/2 - zastavaná plocha o výmere 2 m². Podľa výkazu výmer, ktorý je súčasťou uvedeného geometrického plánu, vlastníkom pozemkov s novovytvorenými parcelnými číslami ako vlastníč zapísaný na LV číslo XXXX (žalobkyňa), pričom pri oboch novovytvorených parcelách je uvedený kód využívania pozemku: 15 -pozemok, na ktorom je postavená bytová budova označená súpisným číslom. Pri oboch novovytvorených parcelách je uvedený aj kód druhu stavby: 10 - rodinný dom. Zo Znaleckého posudku č. 4/2020 Ing. Romana Wágnera zo dňa 30.6.2020 (čl. 334) vyplýva, že stavba so súp. č. XXXX na pozemku s parc. č. 7631/7 v kat. úz. I. (stavba žalovaného) zasahuje do pozemku s parc. č. 7637 (pôvodné parcelné číslo pozemku vo vlastníctve žalobkyne) výmerou 2 m². Časť pozemku s parc. č. 7637 (vo vlastníctve žalobkyne),

ktorá bola zastavaná stavbou žalovaného, bola odčlenená geometrickým plánom GP č. 177-141/2018, v ktorom táto zastavaná časť bola označená ako parcela č. 7637/2. Skutočnému stavu v teréne v časti pozemku s parc. č. 7637, ktorá je zastavaná stavbou žalovaného, zodpovedá GP č. 177-141/2018, a nie GP č. 34493051-58/2008. K týmto záverom dospel znalec svojimi meraniami v teréne, výsledky ktorého premietol do katastrálnej mapy, ktorým premietnutím dospel k záveru, že práve pozemok s parc. č. 7637/2 o výmere 2 m², ktorý bol oddelený geometrickým plánom č. 177-141/2018 definuje rozsah záberu pozemkov žalobkyne, ktorý zabral žalovaný (v ZP omylom uvedené žalobca) postavením svojej stavby a prístavby. Podaním zo dňa 24.7.2020 (doručeným okresnému súdu dňa 28.7.2020) znalec F. M. N., oznámil, že okrem miestneho šetrenia, ktorého predmetom bolo zameranie predmetu sporu, vykonal ešte jedno šetrenie, ktorým bolo prešetrenie údajov evidovaných v katastrálnom operáte na Okresnom úrade Piešťany, katastrálnom odbore (čl. 355). K výhradám žalovaného (viac v odseku 44. odôvodnenia) uviedol znalec vo svojom vyjadrení doručenom okresnému súdu dňa 18.9.2020 (čl. 400), že jeho úlohou bolo určiť, ktorý z uvedených geometrických plánov zodpovedá skutočnému stavu v teréne. Nebolo jeho znaleckou úlohou odpovedať na otázku žalovaného, prečo vznikol prípadný rozdiel v m²-vých pri vyhotovovaní GP F. J. a F. E.. Nad rámec znaleckej úlohy uviedol, že nesúlad uvedených dvoch geometrických plánov vznikol preto, že F. J. buď zamerala iný stav v teréne, ktorý nezodpovedal aktuálnej skutočnosti, t. j. terajšej polohe sporných nehnuteľností, alebo vykonal meranie nepresne. Z výsledkov merania znalca jednoznačne vyplynulo, že skutočná poloha stavieb bola správne zameraná geometrickým plánom vyhotoveným F. E.. Pri úradnom overovaní geometrických plánov neposudzuje katastrálny úrad (a nemá ani takú možnosť) správnosť vykonaného merania v teréne, ale posudzuje len súlad údajov uvedených v geometrickom pláne s aktuálnymi údajmi katastra. Ak sú údaje katastra totožné s východným stavom uvedeným doterajšom stave geometrického plánu, tak ho okresný úrad úradne overí bez toho, aby skúmal, či je meranie vyhotovené podľa skutočnosti. Za správnosť a súlad skutočného stavu v teréne s novým stavom zaznamenaným v geometrickom pláne už je zodpovedný ten, kto predmetný geometrický plán autorizačne overil, čo v danom prípade bola F. J.. Zo znaleckého posudku č. 99/2021 Ing. Roberta Gombára zo dňa 7.10.2021 (čl. 498) vyplýva, že nemohol použiť výnosovú metódu, nakoľko zastavaná časť pozemku žalobkyne o výmere 2 m² medzi dvomi stavbami nie je bežne prenajímateľnou komerčnou nehnuteľnosťou. Pre použitie porovnávacej metódy nebolo možné vytvoriť dostatočne reprezentatívnu vzorku z internetových ponúk pre podobné pozemky, a preto iba výlučne pre orientačné porovnanie s podmienkami realitného trhu prílohu posudku tvorili ponuky na predaj stavebných pozemkov v meste I.. Predmetný pozemok s parc. č. 7637/2 je situovaný v centrálnej zóne mesta, avšak jeho samostatné využitie je nereálne, optimálne je jeho pričlenenie k hlavnej stavbe. Za bezdôvodné obohatenie v danom prípade možno považovať užívanie pozemku v plnom rozsahu vlastníkom stavby, a teda výška bezdôvodného obohatenia bola týmto znaleckým posudkom stanovená ako výška nájmu za pozemok ako bežný metodický prístup v znaleckej praxi. Znalec uviedol, že v predmetnej lokalite je nedostatok voľných stavebných pozemkov, čo je výrazný faktorov zvýšeného záujmu o kúpu pozemkov. Všeobecnú hodnotu nájmu predmetného pozemku žalobkyne o výmere 2 m² za obdobie od 13.1.2012 do 13.1.2014 určil znalec sumou 72,24 eura, za obdobie od 27.3.2015 do 27.3.2017 sumou 66,22 eura a za obdobie od 30.10.2017 do 30.10.2019 sumou 78,80 eura, t. j. všeobecná hodnota nájmu za celé rozhodné obdobie vo výške 217,26 eura, po zaokrúhlení 220,-eur, ktorej sume zodpovedá bezdôvodné obohatenie za rozhodné obdobie. Znalec ďalej uviedol, že výška bezdôvodného obohatenia nájmu pozemku sa nerozlišuje podľa úmyslu, vedomia vlastníka alebo iných subjektívnych faktorov. Metodickými postupmi v odvetví odhad hodnoty nehnuteľností nie je možné rozlíšiť alebo posúdiť úmysel, pocity, vedomosť alebo nevedomosť, ale iba faktický stav (čl. 515). Podaním zo dňa 12.11.2021 (čl. 560) znalec Ing. Róbert Gombár uviedol, že hodnoty bezdôvodného obohatenia pre konkrétny pozemok s parc. č. 7637/2 v kat. úz. I. v jeho znaleckom posudku možno považovať za hodnoty obvyklého nájomného za užívanie obdobného pozemku pod obdobnou stavbou na H. O. K. I. alebo v podobnej lokalite uvedených rozhodných obdobiach. Podaním zo dňa 24.1.2022 (čl. 600) znalec Ing. Robert Gombár zdôraznil, že ponuky na predaj pozemkov v inzerátoch realitných kancelárií, ktoré sú prílohou ZP č. 99/2021, nemajú vplyv na určenie sumy bezdôvodného obohatenia, pretože tieto ponuky boli priložené k jeho znaleckému posudku iba ako orientačné, informatívne porovnanie hodnoty pozemkov ustanovenej metódou polohovej diferenciácie s podmienkami trhu. Ceny v inzerátoch neboli vo výpočte použité. Vzhľadom na atypický tvar, polohu, zastavanosť a výmeru hodnoteného pozemku bola na ustanovenie hodnoty pozemku, a následne bezdôvodného obohatenia použitá ako najvhodnejšia metóda polohovej diferenciácie, a teda platí, že použitie porovnávacej metódy z internetových ponúk nie je možné použiť (časť II., str. 3 ZP). Znalec Ing. Robert Gombár počas výsluchu na pojednávaní dňa 10.10.2023 (zápisnica o pojednávaní čl. 668) predniesol okresnému súdu, že predmetný pozemok, vzhľadom na jeho špecifickosť, že ide o úzky pás o

výmere 2 m², mimo čelnej línie stavebnej čiary, ktorá je prístupná priamo z komunikácie, na zohľadnenie týchto špecifik nebolo možné použitie všetkých troch metód (výnosová, porovnávací a polohovej diferenciácie). Výnosovú metódu nepoužil, pretože táto predpokladá diskontáciu zisku z prenájmu. Pozemky nie sú pritom bežným segmentom prenájmu, na rozdiel od obchodných a kancelárskych priestorov, ktoré sú bežne ponúkané na predaj a nájom. Použitie výnosovej metódy pre takýto špecifický druh pozemku by bolo neobjektívne hlavne preto, že vstupný údaj je zadaním v zmysle uznesenia okresného súdu. Znalec nepoužil ani porovnávaciu metódu, pri ktorej je potrebné zhromaždiť alebo získať nejakú reprezentatívnu vzorku porovnávaných pozemkov, ktoré sa maximálne podobajú hlavne svojím tvarom, polohou, využitím hodnoteného pozemku, pričom na realitných portáloch a v bežnom obchodnom styku nie je možné nájsť pozemok, ktorý bol v zadnej línii zástavby o výmere 2 m², ktorý by bol zastavaný cudzou stavbou, ktorý by inak nebol využiteľný. Všetky ponuky na predaj pozemkov sú pozemky, ktoré je možné zastavať, resp. využiť v zmysle nejakých regulatívov majiteľov. K znaleckému posudku napriek tomu doložil znalec realitné ponuky, ktoré iba orientačne porovnávajú stanovenú hodnotu s približnou úrovňou trhu v danej lokalite. Z uvedených dôvodov za najobjektívnejšiu metódu považoval znalec metódu polohovej diferenciácie, ktorá v jednotlivých faktoroch polohy a využitie je schopná zohľadniť špecifickosť predmetného pozemku. Ďalej znalec uviedol, že nájomný vzťah na trvalú zástavbu pozemku je veľmi zriedkavý v takýchto zónach. K matematickému vzorcu, ktorý znalec použil vo svojom znaleckom posudku, znalec uviedol, že výber použitej metódy (polohovej diferenciácie) zdôvodnil v kapitole II., na str. 4, v poslednom odseku znaleckého posudku. Uviedol, že každý nájom vyplýva z hodnoty samotnej veci, pričom okrem tejto hodnoty vstupujú do nájmu aj doba úžitkovosti aj úrokové sadzby. Platí zásada, že čím kratšia doba využitia, kratšia doba návratnosti, tým vyšší nájom. Čím nižšie úrokové sadzby, tým nižší nájom. Znalec použil úrokové sadzby uvádzané Národnou bankou Slovenska a Európskou centrálnou bankou, a to pre finančné operácie na úrovni komerčných bánk. V období rokov 2016 a 2017 boli nájmy stabilné, čo uviedol znalec v kapitole IV., na str. 14 znaleckého posudku. Pre každý rok rozhodného obdobia uviedol znalec nájom, úrokové miery aj návratnosť. Stanovil hodnotu návratnosti za prenájom pozemku 20 rokov, čo je pri takýchto komerčných nehnuteľnostiach primeraná bežná používaná hodnota, napríklad pre verejnoprospešných alebo bytových objektoch je návratnosť predĺžená. Pri bežných komerčných stavbách je to priemer, ktorý sa používa vo výpočtoch. Existujú aj zrýchlené výpočty, napríklad pre predajný stánok, pri ktorom sa však zohľadňujú iné kritériá z dôvodu, že ide o iný právny vzťah, keďže predajný stánok predstavuje záber verejného priestranstva, ide o sezónne veci a nejde o nájom pozemku. Počas vyhotovenia znaleckého posudku sa znalec neradil ani s jednou stranou sporu. Zdôraznil, že ak by aj použil porovnávaciu metódu (ktorú nepoužil), všetky faktory by zohľadnil v zrážkach alebo prirážkach, pričom všetky prílohy o inzerciách nehnuteľností slúžia len na orientačné porovnanie. Znalec vysvetlil, že pri použitej metóde polohovej diferenciácie použil 7 faktorov, pričom výnos sa generuje z podlahových plôch pozemku. Piešťany majú po Bratislave najvyššiu východiskovú hodnotu 26,56, lebo sú kúpeľným mestom. Druhým faktorom je koeficient intenzity využitia, kde je asi 10 faktorov, pričom použil 9. ako exkluzívne miesta v centrách miest, nakoľko H. ulica je relatívne využívaná obchodná ulica. Faktorom č. 4 sú plochy občianskej vybavenosti, obchod, služby, kde dvojnásobne zvýšil východiskovú hodnotu. Posledným faktorom je zvyšujúci faktor, a to zvýšený záujem o kúpu pozemku, tzn. že tam niet voľných pozemkov pre túto lokalitu, a hodnotu zvýšil trikrát. Mal za to, že v znaleckom posudku zohľadnil všetko, čo malo byť zohľadnené čo do plusu aj čo do mínusu. Ako mínusový faktúr zohľadnil, že predmetný pozemok nie je prístupný z komunikácie, a že nejde o bežný predajný pozemok. Skutočnosť, že predmetný pozemok je zastavený podnikateľským objektom, nemá vplyv na hodnotu obvyklého nájmu, a bol by rovnaký, aj keby namiesto sex shopu tam bola pekáreň. Predmetný pozemok o výmere 2 m² má šírku 30 cm alebo 40 cm, je umiestnený pod bývalou rímsou domu, a preto bol znalec presvedčený, že zastavenie tohto pozemku žalobkyne stavbou žalovaného nemá žiadny vplyv pre využitie zvyšku pozemku žalobkyne.

4. Vecne dôvodil, že prvoinštančný súd mal za preukázané, že žalobkyňa je vlastníčkou pozemkov parciel registra C KN s parc. č. 7637/1 a 7637/2 v kat. úz. I., ktoré sú súčasťou pôvodnej parcely reg. C KN s parc. č. 7637, aj výlučnou vlastníčkou domu so súp. č. XXXX (na adrese H. XX, I.), ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. I.. Žalovaný je výlučným vlastníkom domu so súp. č. XXXX (na adrese H. XX, I.), ako aj pozemku parcely reg. C KN s parc. č. 7631/7, na ktorom je dom postavený, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. I.. Oba domy strán sporu stoja vedľa seba v bezprostrednom susedstve, obvodové múry ktorých sú od seba vzdialené iba cca 15 cm, miestami iba 12 cm. Žalovaný zrealizoval k svojmu domu celkom dve prístavby, z toho jednu na základe stavebného povolenia z roku 1997 a druhú na základe stavebného povolenia z roku 2006, ktoré boli skolaudované. Druhá prístavba domu žalovaného bola skolaudovaná rozhodnutím stavebného

úradu mesta Piešťany zo dňa 13.10.2008 (právoplatné dňa 31.10.2008) na čl. 58. Žalobkyňa opakovane namietala poškodenie svojej stavby stavebnou činnosťou žalovaného v správnom konaní, v ktorom aj tvrdila, že žalovaný zasahuje svojou stavbou do jej pozemku, aj podaním trestného oznámenia proti žalovanému, avšak bezvýsledne. Obnovu kolaudačného konania sa žalobkyni nepodarilo dosiahnuť, keďže s ňou nekonal stavebný úrad ako s účastníčkou konania. Na výpise z LV č. XXXX pre kat. úz. I. je síce uvedené, že dom žalobkyne so súp. č. XXXX je postavený aj na pozemku parc. reg. C KN č. 7637/1 aj č. 7637/2, avšak vykonaným dokazovaním bola preukázaná nesprávnosť údajov o vlastníkovi stavby na pozemku žalobkyne parcely reg. C KN s parc. č. 7632/2 v kat. úz. I., predovšetkým znaleckým dokazovaním znalcom Ing. Romanom Wágnerom, z ktorého mal prvoinštančný súd za preukázané, že vlastníkom stavby na pozemku žalobkyne s parc. č. 7632/2 v kat. úz. I. nie je žalobkyňa, ale žalovaný, konkrétne ide o dom žalovaného so súp. č. XXXX, ktorý je pozastavený tak na pozemku žalobkyne (parc. C KN č. 7637/2), a v prevažnej časti na jeho pozemku (parc. č. 7631/7). Vlastníctvo stavby na pozemku žalobkyne parc. č. 7637/2 riešil súd prvej inštancie v tomto spore ako predbežnú (prejudiciálnu) otázku. Keďže žalovaný sa nepreukázal žiadnym občianskoprávnym titulom, na základe ktorého užíva pozemok žalobkyne parc. č. 7637/2 tým, že má na ňom postavenú svoju stavbu, ktorý by ho oprávňoval užívať pozemok žalobkyne, ktorý pozemok je užívaný (jeho úžitková hodnota sa konzumuje) tým, že je na ňom postavená stavba žalovaného, a je pritom právne bezvýznamné, akým spôsobom vlastník stavby svoje vlastnícke právo realizuje, teda ako ju užíva, či ju užíva osobne alebo ju prenajal inému, či mu jej užívanie prináša zisk, prípadne komu prináša zisk. Rovnako právne irelevantné je, či vlastník stavby zavinil alebo nezavinil vznik existujúceho stavu, kedy vlastník stavby nie je zároveň vlastníkom pozemku pod stavbou (§ 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V tomto spore nie je relevantné, že stavba žalovaného je skolaudovaná. Okresný súd zdôraznil, že otázka vzniku bezdôvodného obohatenia vlastníkom stavby je vyriešená už samotným faktom, že stavba je postavená na cudzom pozemku, za ktoré užívanie neplatí vlastník stavby vlastníkovi pozemku žiadnu odplatu napriek tomu, že vlastník stavby a vlastník pozemku sa výslovne nedohodli na bezodplatnom užívaní pozemku, a užívanie pozemku sa zároveň nespravuje žiadnou inou dohodou medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku (napr. nájomnou zmluvou alebo dohodou o bezodplatnom užívaní pozemku), a teda vlastník stavby nemá žiadny iný právny dôvod na užívanie pozemku iného, než iba zákonom danú všeobecnú povinnosť vlastníka pozemku toto užívanie strpieť, vlastník stavby na cudzom pozemku je povinný za toto užívanie vlastníkovi pozemku poskytnúť náhradu, ktorá sa poskytuje vo výške obvyklého nájomného, ktoré otázky sú už vyriešené ustálenou judikatúrou (odseky 63. až 69 odôvodnenia). Už samotná existencia vlastníckeho práva žalobkyne k pozemku pod stavbou vo vlastníctve iného subjektu (žalovaného) v rozhodnom období mala za následok vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného za rozhodné obdobie (od 13.1.2012 do 13.1.2014, od 27.3.2015 do 27.3.2017, od 30.10.2017 do 30.10.2019), po ktoré užíval žalovaný predmetný pozemok žalobkyne bezodplatne bez právneho titulu, predovšetkým bez zmluvy uzavretej s vlastníkom pozemku. Nie je pritom rozhodujúce, či z užívania pozemku žalobcu má alebo nemá žalovaný zisk, ani aké veľké investície vynaložil žalovaný na vlastnú stavbu postavenú na pozemku vo vlastníctve žalobcu. Vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úrok žalobkyne bol preukázaný znaleckým dokazovaním znalcom Ing. Romanom Wágnerom, ktorý v závere znaleckého posudku uviedol, že stavba (žalovaného) so súp. č. XXXX je postavená na pozemku žalobkyne so súp. č. XXXX/X. Súd prvej inštancie zdôraznil, že riadne zriadenie stavby na cudzom pozemku (teda ani oprávnenosť prístavby na základe kolaudačného rozhodnutia), nezakladá vlastníkovi stavby právo bezodplatne užívať cudzí pozemok pod svojou stavbou, keďže podľa slovenského právneho poriadku stavba nie je súčasťou pozemku (§ 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie za užívanie cudzieho pozemku pod vlastnou stavbou pritom vzniká bez ohľadu na zavinenie vzniknutého stavu vlastníkom stavby (porov. R 25/1986; viac v odseku 63 odôvodnenia). Výkonom vlastníckeho práva k stavbe nemožno úplne znemožniť vlastníkovi pozemku pod stavbou vo výkone jeho vlastníckeho práva. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vlastníkom stavby vlastníkovi pozemku, na ktorom je jeho stavba postavená bez občianskoprávného titulu, nezávisí ani od zavinenia vlastníka stavby, ani od toho, či má alebo nemá vlastník stavby právoplatné kolaudačné rozhodnutie, a preto bolo v tomto spore nepodstatné tvrdenie žalovaného (až v záverečnej reči) o jeho údajnej dobromyseľnosti, že ak postavil svoju stavbu na pozemku žalobkyne bol v dobrej viere, že stavba bola postavená v súlade s geometrickým plánom F. J., a že preto bola aj skolaudovaná kolaudačným rozhodnutím, ktoré je právoplatné. Prvoinštančný súd dodal, že je nepodstatné, či si žalobkyňa uplatnila alebo neuplatnila námietky o tom, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na jej pozemku, v povoľovacom konaní a v kolaudačnom konaní, o ktorej podstatnosti sa snažil žalovaný presvedčiť. Navyše okresný súd zistil, že vykonaným dokazovaním v spore, ako aj v pôvodnom spore o náhradu škody bolo dostatočne preukázané, že žalobkyňa sa domáhala svojich práv v stavebnom konaní, a snažila sa stať

aj účastníčkou kolaudačného konania, ktorá vo svojich podaniach adresovaných stavebným úradom opakovane tvrdila, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na jej pozemku. Žalobkyni sa nepodarilo dosiahnuť obnovu kolaudačného konania, pretože stavebné úrady nekonali s ňou ako s účastníčkou kolaudačného konania, nakoľko vychádzali z geometrického plánu F. J., ktorý bol podkladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia, podľa ktorého prístavba žalovaného nezasahuje do pozemku žalobkyne, o ktorom geometrickom pláne v tomto spore bolo dostatočným spôsobom preukázané, že tento geometrický plán nekorešponduje so skutočným stavom prístavby žalovaného v teréne, že F. J. buď zameriavala iný stav, alebo jej meranie bolo nesprávne. Nemožno považovať za nespravodlivé uloženie povinnosti vlastníkovi stavby vydať bezdôvodné obohatenia vlastníkovi pozemku, na ktorom má svoju stavbu postavenú, o čom sa snažil presvedčiť okresný súd žalovaný vo svojej záverečnej reči. Nespravodlivým by bolo nepriznanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia osobe oprávnenej na jeho vydanie, v danom prípade žalobkyni ako vlastníkovi pozemku, na ktorom má žalovaný svoju stavbu postavenú.

5. Okresný súd poukázal na to, že zákon nepredpisuje osobitnú formu, ani spôsob výzvy veriteľa na plnenie, avšak ide o právny úkon veriteľa, ktorý musí spĺňať všeobecné náležitosti prejavu vôle podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, musí byť z jeho obsahu zrejmé, že veriteľ vyzýva dlžníka na plnenie, ktorého výška musí byť určitá alebo dostatočne určiteľná. Na účely ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka možno za výzvu veriteľa považovať aj žalobu, pričom dátum doručenia žaloby žalovanému treba považovať za okamih doručenia výzvy veriteľa dlžníkovi na plnenie. Okamih vzniku bezdôvodného obohatenia nemožno stotožňovať s prvým dňom omeškania povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vydania bezdôvodného obohatenia sa môže domáhať oprávnený až potom, čo k bezdôvodnému obohateniu reálne došlo, a do omeškania s jeho vydaním sa môže dostať povinný až potom, čo ho na jeho vydanie oprávnený vyzval, a to v uvedenom poradí, nie naopak. V danom prípade mal okresný súd za to, že žalovaný sa mohol dostať do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia žalobkyni za obdobie od 13.1.2012 do 13.1.2014 až dňom bezprostredne nasledujúcim po pojednávaní dňa 27.1.2015, t. j. dňom 28.10.2015, pretože až na pojednávaní dňa 27.10.2015 upresnil vtedajší právny zástupca žalobkyne žalobu tak, že sumu 8.000,- eur žiada titulom náhrady škody, sumu 2.000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia, a že obe žiada za obdobie od 13.1.2012 do 13.1.2014. Do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27.3.2015 do 27.3.2017 sa mohol žalovaný dostať najskôr dňom nasledujúcim po doručení rozšírenia žaloby alebo uznesenia o pripustení rozšírenia žaloby za uvedené obdobie (podľa toho, čo bolo doručené žalovanému skôr). V danom prípade bolo žalovanému doručené skôr uznesenie o pripustení zmeny žaloby za rozhodné obdobie, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 20.6.2017 (čl. 72), a teda do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia za uvedené obdobie sa dostal žalovaný dňom 21.6.2017. Do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia za obdobie od 30.10.2017 do 30.10.2019 sa mohol žalovaný dostať najskôr dňom nasledujúcim po doručení rozšírenia žaloby a uznesenia o pripustení rozšírenia žaloby za uvedené obdobie, keďže tieto boli doručené žalovanému v ten istý deň, dňa 31.12.2020 (čl. 424), a teda do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia za uvedené obdobie sa dostal žalovaný dňom 1.1.2021. Žalovaný vzniesol v konaní námietku premlčania, ktorú vyhodnotil okresný súd ako nedôvodnú, keďže vtedajší právny zástupca žalobkyne upresnil, že predmetnou žalobou sa domáha žalobkyňa vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie do dvoch rokov pred začatím sporu a za neskoršie obdobie.

6. Zároveň okresný súd uviedol, že možno priznať osobe oprávnenej na vydanie bezdôvodného obohatenia iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému už došlo, a nie aj na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré ešte len vznikne v budúcnosti, a preto ani okresný súd, ani znalec nemohli pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia žiadnym spôsobom zohľadňovať skutočnosť, že ide o trvalý stav zastavania pozemku žalobkyne stavbou žalovaného, ktorú skutočnosť chcela zohľadniť žalobkyňa. Tiež poznamenal, že nie je vylúčené, že žalovaný svoju stavbu sám z vlastnej iniciatívy odstráni v časti, v ktorej zasahuje do pozemku žalobkyne. Pokiaľ žalobkyňa mala záujem zohľadniť trvalosť predmetného stavu, mohla sa domáhať zriadenia vecného bremena za jednorazovú odplatu, čo však nenavrhol, a takúto zmenu žaloby ani neurobila. V bezdôvodnom obohatení nemohol prvoinštančný súd zohľadniť žalobkyňou tvrdenú ujmu, ktorá zodpovedá v obmedzení potencionálnej budúcej investičnej aktivity na jej pozemku, ktoré obmedzenie malo byť spôsobené tým, že žalovaný postavil prístavbu svojho domu na hranici pozemkov a sčasti aj na pozemku žalobkyne. Majetkový prospech žalovaného totiž nespočíva v obmedzení žalobkyne v potencionálnom využití jej vlastného pozemku budúcnosti. Okresný súd zdôraznil, že inštitút bezdôvodného obohatenia nemožno zamieňať s

inštitútom náhrady škody, prípadne ušlého zisku alebo inej ujmy, a nemožno ho zamieňať ani s náhradou za zriadenie vecného bremena. V tomto spore bolo preukázané, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na pozemku žalobkyne o výmere 2 m², a nie v rozsahu 4 m², ako to začala neskôr v priebehu sporu tvrdiť žalobkyňa. Bezdôvodným obohatením je v danom prípade majetkový prospech vlastníka stavby získaný na úkor vlastníka pozemku, a teda žalovaný nemal, a ani nemá žiadny reálny majetkový prospech z plochy medzi múrmi stavieb strán sporu, ktorá nie je zastavaná jeho stavbou na pozemku žalobkyne. Žalobkyňa sa nemôže úspešne domáhať vydania bezdôvodného obohatenia za nevyužívanú plochu medzi múrmi stavieb strán sporu iba preto, že žalovaný postavil väčšinu časť svojej prístavby na hranici pozemkov strán sporu, a vo výmere 2 m² zasiahol do pozemku žalobkyne. Okresný súd pripomína, že aj žalobkyňa má svoju stavbu postavenú na hranici pozemkov (hoci v inej časti). Z úradnej činnosti je prvoinštančnému súdu známe (čl. 172 pôvodného spisu sp. zn. PN-15C/5/2014), že Krajský stavebný úrad v Trnave listom zo dňa 23.2.2009 oznámil žalobkyňi, že tak, ako je rodinný dom žalobkyne umiestnený na hranici pozemkov, aj žalovaný môže umiestniť svoju nehnuteľnosť na hranicu pozemku, pričom v danom prípade išlo už o prístavbu k existujúcemu rodinnému domu, a jeho osadenie bolo v predĺžení uvedenej stavby na pozemku. Z uvedeného je zrejmé, že nielen žalovaný má postavenú svojou stavbu na hranici pozemkov (a sčasti na pozemku žalobkyne o výmere 2 m² - pozn. okresného súdu), ale že aj žalobkyňa má svoj rodinný dom postavený na hranici pozemkov, hoci v inej časti hranice. Žalobkyňa sa tak môže úspešne domáhať vydania bezdôvodného obohatenia iba za užívanie časti jej pozemku výlučne v rozsahu, v akom je skutočne zastavaný stavbou žalovaného bez právneho titulu, a zo znaleckého posudku č. 4/2020 Ing. Romana Wágnera, ako aj z GP č. 177-141/2018 na zameranie stavby na parc. č. 7637/2 v kat. úz. I., ktorý si nechala vyhotoviť žalobkyňa, ktorý geometrický plán bol zároveň podkladom na rozdelenie pôvodnej parcely číslo 7637 na dve menšie parcely, a to na parcelu reg. C KN č. 7637/1 a parcelu číslo 7637/2 o výmere 2 m², a teda výmera zastavanej časti pozemku žalobkyne stavbou žalovaného je zrejmá aj z LV č. XXXX pre kat. úz. I.. Prvoinštančnému súdu je z úradnej činnosti známe, že aj stavby, ktoré sú v bezprostrednej blízkosti, teda aj vo vzdialenosti kratšej než 12 až 15 centimetrov, alebo sú úplne vedľa seba, môžu byť nepoškodené, funkčné, ak je zabezpečené dostatočné vetranie, prívod vzduchu medzi stavbami, a ak sú stavebne správne doriešené, kedy nemusí byť žiadny problém ani so zvodom dažďovej vody (výsluch znalca Ing. Reichela v pôvodnom spore sp. zn. PN-15C/5/2014).

7. K výhradám žalovaného, že pôvodnou žalobou sa nedomáhala žalobkyňa aj vydania bezdôvodného obohatenia, že sa domáhala iba náhrady škody, okresný súd poznamenáva, že s týmto názorom sa nestotožňuje, nakoľko každé podanie sa posudzuje podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), žaloba nevynímajúc. Z poslednej strany žaloby je nepochybné tvrdenie žalobkyne, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje tým, že svojou stavbou zasahuje do jej pozemku do šírky 40 cm v dĺžke asi 3,5m s tým, že bude potrebný geometrický plán za účelom presného vyznačenia rozsahu a výmery zastavanej časti pozemku žalobkyne stavbou žalovaného. Údaj o zastavanej časti pozemku žalobkyne pritom upresnil jej vtedajší právny zástupca na pojednávaní dňa 27.10.2015 rozmermi: 0,40 m v dĺžke asi 9 m. K žalovanou stranou tvrdenej účelovosti tvrdenia žalujúcej strany, že predmetom sporu je náhrada škody, ktorá vznikla za obdobie do dvoch rokov od podania žaloby a neskôr, že tak žalujúca strana urobila až po vznosení námietky premlčania žalovanou stranou, okresný súd poznamenal, že zmena a upresnenie žaloby je procesným právom každého žalobcu. Pôvodná žaloba neobsahovala špecifikáciu obdobia, za ktoré si uplatňovala žalobkyňa náhradu škody, a bezdôvodného obohatenia, pričom upresnenie žaloby, aj rozšírenie žaloby o náhradu škody aj rozšírenie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia okresný súd pripustil, nakoľko v danom čase boli splnené všetky procesné podmienky na pripustenie zmeny žaloby podľa § 139 až § 143 CSP. Pre úplnosť prvoinštančný súd poznamenal, že pri rozhodovaní o pripustení/ nepripustení zmeny žaloby sa nezaobrá súd dôvodnosťou žaloby, nevykonáva za tým účelom dokazovanie, ani nezisťuje skutkový stav, a preto skúmanie účelovosti alebo neúčelovosti zmeny žaloby nie je pri rozhodovaní o pripustení/nepripustení zmeny žaloby relevantné. Pri rozhodovaní o pripustení /nepripustení zmeny žaloby súd totiž iba zisťuje, či by výsledky doterajšieho konania mohli/ nemohli byť podkladom aj pre konanie o zmenenej žalobe a či by na konanie o zmenenej žalobe bol/ nebol vecne alebo kauzálne príslušný iný súd. V danom prípade neostávalo okresnému súdu nič iné, iba všetky zmeny žaloby (o náhradu škody v pôvodnom konaní, ako aj o vydanie bezdôvodného obohatenia v tomto konaní) pripustiť, keďže tak žalobkyňa urobila ešte pred nariadením znaleckého dokazovania v oboch sporoch (v pôvodnom konaní a v tomto konaní, t. j. o vylúčenom nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia), a na konanie o zmenených žalobách by nebol vecne a kauzálne príslušný súd odlišný od okresného súdu.

8. Súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie výsluchom geodetky F. H. J. k jej GP č. 34493051-58/2008 na zameranie prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5 v kat. úz. I. (dôkaz navrhla žalobkyňa), keď tento dôkaz nepovažoval za potrebný, vzhľadom na vykonané znalecké dokazovanie znalcom Ing. Romanom Wágnerom. Taktiež nenariadil znalecké dokazovanie Najvyšším kontrolným úradom geodézie a kartografie, ktorý navrhoval žalovaný, pretože v danom prípade postupoval podľa § 207 ods. 3 CSP. Predmetný spor nevyhodnotil ako obzvlášť závažný prípad vyžadujúci osobitné vedecké posúdenie, pričom v danom prípade neboli ani závery znalcov v zrejmom rozpore, a preto nemal žiadny zákonný dôvod na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom alebo znaleckou organizáciou o to viac, že prvoinštančnému súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že vyhotovenie znaleckého posudku znaleckým ústavom alebo znaleckou organizáciou prispieva k ďalším prieťahom v súdnych konaniach, keďže znalecké ústavy a znalecké organizácie sú preťažené znaleckými úlohami predovšetkým v trestných konaniach, a v netrestných veciach zvykne podať znalecký posudok znalecký ústav alebo znalecká organizácia v lehote nie kratšej ako jeden rok od doručenia súdneho spisu. Nakoľko konkrétneho znalca na podanie znaleckého posudku určuje súd, nevyhovel návrhu žalovaného, aby o určenie konkrétneho znalca požiadal okresný súd Geodetický a kartografický ústav (GKÚ). Iba pre úplnosť okresný súd poznamenal, že GKÚ ako rozpočtová organizácia v pôsobnosti Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, teda ústredného orgánu štátnej správy, by nemohla okresnému súdu odporučiť konkrétne mená znalcov, pretože ak by tak urobil, vyvolal by pochybnosti o svojej nezáujatosti. GKÚ by zrejme iba poskytol všeobecnú informáciu s konkretizáciou odboru a odvetvia znaleckej činnosti, do ktorých spadá zisťovanie priebehu hraníc pozemkov. Výhrady žalovaného k nesprávosti Znaleckému posudku č. 4/2020 Ing. Romana Wágnera zo dňa 30.6.2020 neboli reálne spôsobilé spochybníť správnosť záverov tohto znaleckého posudku. Pričom znalec vychádzal z GP č. 34493051-58/2008 vyhotoveného F. J. dňa 4.6.2008 a na účely vyhotovenia znaleckého posudku použil tento geometrický plán neoverený Správou katastra Piešťany, k čomu okresný súd poznamenal, že súčasťou súdneho spisu nie je geometrický plán overený správou katastra Piešťany dňa 26.6.2008, ako to nesprávne tvrdí žalovaný. Okresnému súdu je z úradnej činnosti známe, že súčasťou pôvodného spisu je tento geometrický plán overený Správou katastra Piešťany dňa 26.6.2008 (čl. 470 pôvodného súdneho spisu sp. zn. PN-15C/5/2014), o ktorom má okresný súd vedomosť, že je obsahovo totožný s neovereným geometrickým plánom F. J., s výnimkou miesta vyznačenia úradného overenia. K uvedenému pripomenul, že bol to práve žalovaný, ktorý predložil okresnému súdu úradne neoverený geometrický plán, ktorý až dodatočne doložil v úradne overenej podobe Správou katastra Piešťany, ktorý je založený v pôvodnom spise, t. j. nie v tomto spise (o vylúčenom nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia). Znalecký posudok nie je nesprávny iba preto, že znalec sa priklonil ku geometrickému plánu, bol vyhotovený neskôr. Geometrický plán F. J., na ktorý sa opakovane odvoláva žalovaný, nebol vyhotovený za účelom zamerania hranice medzi pozemkami strán sporu, ale na iný účel. Pokiaľ by skutočným dôvodom neakceptovania geometrického plánu F. J. bolo iba zistenie znalca, že geometrický plán nachádzajúci sa v súdnom spise nie je úradne overený, okresný súd poznamenal, že toto zistenie by znalec určite v znaleckom posudku uviedol, ak by bolo hlavným dôvodom, pre ktorý sa priklonil znalec k neskoršiemu geometrickému plánu. V tomto smere ide iba o subjektívne, a ničím nepodložené, dohady žalovaného o úmyselnom nezodpovedaní otázky znalcom, ktorá otázka ani znalcovi nebola okresným súdom uložená. Zo znaleckého posudku je navyše nepochybné, že znalec vykonával v teréne riadne meranie, a neuspokojil sa teda iba s porovnávaním dvoch geometrických plánov, ktoré mal k dispozícii, z ktorých bol jeden úradne overený a druhý nebol úradne overený, a nepriklonil sa k jednému z ich iba preto, že iba tento bol úradne overený, ako to naznačoval žalovaný. Predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov žalobkyne v rozsahu zastavanom stavbou žalovaného, a nie geometrický plán, ktorý bol iba podkladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia. Predmetné konanie nie je správnym konaním, ale občianskoprávnym konaním, kedy nie je rozhodujúce, či stavba žalovaného je legálna alebo je nelegálna podľa predpisov stavebného práva, ale rozhodujúce bolo zistenie či stavba žalovaného sa reálne nachádza alebo nenachádza na pozemku žalobkyne bez občianskoprávneho titulu (nájomná zmluva, zmluva o bezodplatnom užívaní a pod.). K výhrade žalovaného, že znalec sa nezaoberal otázkou, prečo geometrický plán F. J. nezodpovedá skutočnému stavu, okresný súd uviedol, že odpoveď na takúto otázku nebola súčasťou jeho znaleckej úlohy podľa uznesenia okresného súdu o nariadení znaleckého dokazovania. Úlohou znalca bolo uviesť, že ak stavba žalovaného zasahuje do pozemku žalobkyne, a zastavaná časť pozemku žalobkyne stavbou žalovaného je už súčasťou nejakej listiny v katastrálnom operáte alebo súčasťou geometrického plánu, ktorý už bol súčasťou spisu, aby túto listinu, prípadne geometrický plán znalec konkretizoval. Úlohou znalca nebolo uviesť, prečo iná listina nachádzajúca sa v súdnom spise alebo iný geometrický plán, ku ktorému sa znalec nepriklonil, hoci aj vyhotovená skôr,

nezodpovedá skutočnému stavu zastavania pozemku žalobkyne stavbou žalovaného. Podľa okresného súdu zo znaleckého posudku č. 4/2020 Ing. Romana Wágnera nevyplýva žiadny rozpor špecifikácie metrov zastavanej plochy pozemkov žalobkyne stavbou žalovaného, keďže Ing. Roman Wágner (pozn. odvolacieho súdu – okresný súd mal na mysli F. E.) uviedol rovnakú plochu zastavania pozemku žalobkyne stavbou žalovaného 2 m², ako ju uviedol aj znalec Ing. Roman Wágner. Súd prvej inštancie nezistil, aký konkrétny rozpor v špecifikácii metrov medzi znaleckým posudkom č. 4/2020 Ing. Romana Wágnera a GP F. E. mohol mať žalovaný na mysli. Napokon, aj znalec dostatočne písomne (podaním doručeným dňa 18.9.2020) vysvetlil žalovanému, prečo GP F. J. je neprávny, prečo neodpovedal vo svojom znaleckom posudku na otázku, ktorú považoval žalovaný za podstatnú, prečo katastrálny úrad overil dva odlišné geometrické plány s odlišnými meraniami (viac odsek 27 odôvodnenia). Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalovaného na uloženie povinnosti súdnemu znalcovi Ing. Romanovi Wágnerovi dodatočne odpovedať na otázku žalovaného, prečo katastrálny úrad overil dva odlišné geometrické plány, a prečo vznikol rozdiel novými meraniami súradnicami GPS. Odpoveď na túto otázku nepovažoval okresný súd za relevantnú pre zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie sporu. Znalec nemal totiž porovnávať správnosť geometrických plánov, ale mal uviesť, ktorá z listín nachádzajúcich sa v súdnom spise alebo v katastrálnom operáte obsahuje grafické vyznačenie zastavania pozemku žalobkyne stavbou žalovaného pre prípad, ak stavba žalovaného reálne zasahuje do pozemku žalobkyne. Žiadnu inú úlohu znalec nemal. GP F. J. bol vyhotovený za účelom zamerania prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5, ktoré parcely ku dňu vyhotovenia rozsudku už neexistovali, na rozdiel od parcel č. 7631/7, č. 7631/1, č. 7632/2. Prvoinštančný súd nevyhovel návrhu žalovaného, aby oslovil realitnú kanceláriu za účelom oznámenia ceny pozemku za 1 m² pre prípad kvalifikovanej ujmy žalobkyne, pretože realitné kancelárie nedisponujú dostatočným množstvom informácií o nájme zastavanej časti malej plochy pozemku medzi stavbami, a práve preto považoval okresný súd za potrebné nariadenia znaleckého dokazovania znalcom z odboru stavebníctvo, z odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností. Pokiaľ žalovaný považoval za relevantné stanovisko realitnej kancelárie alebo viacerých realitných kancelárií o obvyklom nájomnom za zastavaný pozemok v rozsahu 2 m² v danej lokalite, nič mu nebránilo takýto dôkaz zadovážiť, a predložiť ho do konania, a následne náklady spojené so zabezpečením tohto dôkazu si uplatniť v rámci náhrady trov konania.

9. V závere prvoinštančný súd uviedol, že mal za preukázané, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na H. O. K. I. so súp. č. XXXX nielen na svojom pozemku (parc. reg. C KN č. 7631/7), ale aj na pozemku žalobkyne parc. reg. C KN číslo 7637/2 o výmere 2 m², čím žalovaný užíva pozemok žalobkyne bezodplatne bez občianskoprávneho titulu, a teda základy žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia je daný. Žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyne v peniazoch za jednotlivé rozhodného obdobia vo výške bezdôvodného obohatenia, zodpovedajúcej obvyklému nájomu za užívanie podobného pozemku v danej lokalite a v danom čase, určenú znalcom Ing. Róbertom Gombárom v znaleckom posudku č. 99/2021, a priznal žalobkyne zároveň úroky z omeškania z priznaných súm bezdôvodného obohatenia od prvého dňa, kedy sa preukázateľne dostal žalovaný do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia za jednotlivé rozhodného obdobia (I. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol (II. výrok), pretože žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy na preukázanie vyššej hodnoty bezdôvodného obohatenia, nepreukázala ani skorší dátum, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, a nepreukázala ani svoje tvrdenie, že žalovaný zasahuje svojou stavbou do jej pozemku rozsahom 4 m², a nie iba 2 m².

10. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 CSP. V tomto spore bola žalobkyňa úspešná iba v časti o zaplatenie sumy 217,26 eur s príslušenstvom, čo predstavuje 3,62 % predmetu sporu, a žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie sumu 5.782,74 eur s príslušenstvom, čo predstavuje 96,38 % predmetu sporu. Nakoľko žalovaný mal v spore výrazne väčší úspech než žalobkyňa, a okresný súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania žalovanému podľa § 257 CSP, nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa § 255 ods. 2 CSP, a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyne vypočítaný ako rozdiel medzi pomerom úspechu žalobkyne vo veci samej (3,62 %) a pomerom úspechu žalovaného (96,38 %), v zodpovedajúcom rozsahu 92,76 % (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný výlučne I. a III. výroku s návrhom na jeho zrušenie a priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s poukazom na § 365

ods. I písm. d), f), h) CSP. Argumentoval tým, že okresný súd nesprávne právne vyhodnotil dôkazovú situáciu sporových strán v tom, že nesprávne vyslovil právny názor, že geometrický plán (okresný súd mal na mysli geometrický plán č. 34493051-58/2008 vyhotovený F. H. J. dňa 04.06.2008, overeného Správou katastra Piešťany dňa 26.06.2008 - čl. 207) mal slúžiť ako podklad na rozdelenie parcely žalovaného č. 7631 zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I. na 4 menšie novovzniknuté parcely č. 7631/3, parc. č. 7631/4, parc. č. 7631/5 a parc. č. 7631/6. Tento záver je nielen nepravdivý, ale aj tendenčný, lebo ako preukazuje autorizačne vypracovaný a overený geometrický plán F. J., tento bol vypracovaný výslovne na zameranie prístavby na parcele registra „C“ č. 7631/4 a bazéna na parcele č. 7631/5, takisto nepravdivo a zavádzajúco vyhodnocuje dôvod vypracovania geometrického plánu 177-141/2018 určeného na zameranie stavby na par. č. 7637/2 (čl. 187) obchodnou spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o., autorizačne overeného dňa 20.09.2018 F. E., a to, že bol vypracovaný za účelom iba na rozdelenie pozemku žalobkyne parc. č. 7637 k.ú. I., zapísaného na LV č. XXXX na dve novovzniknuté parcely a to parc. č. 7637/1 - zastavaná plocha o výmere 109 m² a parcelu č. 7637/2 - zastavaná plocha o výmere 2 m². Práve táto chyba okresného súdu vo vyhodnotení (bol vypracovaný na zameranie stavby na parc. č. 7631/2) sa prejavuje v celom konaní okresného súdu, na základe vypracovaného geometrického plánu obchodnou spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o. (F. E.) zo dňa 20.09.2018 a návrhu žalobkyne na jeho zapísaní na LV č. XXXX k.ú. I., obec I., okres Piešťany, Okresný úrad Piešťany, katastrálny odbor zapísal geometrický plán vypracovaný obchodnou spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o., autorizačne overeného dňa 20.09.2018 F. E. tak, ako boli stavby skutočne fyzicky zamerané. Ak by bývala obchodná spoločnosť GeoGlobe, s.r.o. (F. E.), po zameraní stavieb (nie pozemkov) zistila, že na novovzniknutej parc. č. 7637/2 - zastavaná plocha o výmere 2 m² - je postavená cudzia stavba, nič jej nebránilo, v zmysle prílohy č. 4 vyhlášky č. 461/2009 Z. z. Úradu geodézie a kartografie a katastra SR, ktorou sa vykonáva zákon NR SR č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „katastrálny zákon“), zapísať do svojho geometrického plánu, časti „Nový stav“ skutočnosť, že na parcele číslo 7631/2 stojí cudzia stavba (bez určenia vlastníka takejto „cudzej“ stavby). Toto však týmto geometrickým plánom na zameranie stavby žalobkyne nebolo zistené, preto spoločnosť Geo Globe, s.r.o. (F. E.) v geometrickom pláne v stĺpci „Nový stav“ výslovne uviedla, že na spornom pozemku č. 7631/2 stojí dom žalobkyne a vlastníkom pozemku aj stavby je totožný so žalobkyňou. Následne žalobkyňa si dala tento „Nový stav“ zamerania zapísať na svoj LV č. XXXX a Okresný úrad Piešťany, katastrálny odbor (ďalej len katastrálny úrad) a ten takto aj zapísal a to bez časti druhu právneho vzťahu, t.j. podľa bodu 5 vyhlášky, kde by musel (ak by bol geometrický plán toto konštatovať) byť do druhu zapísaný právny vzťah - bod č. 5 - t.j. že stavba tretej osoby (žalovaného) je postavená na cudzom pozemku. Tento druh právneho vzťahu je v zmysle § 9 ods. I vyhlášky č. 461/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva katastrálny zákon, záväzný ako kód právneho vzťahu (v tomto prípade mal byť kód 5 podľa vyhlášky č. 461/2009 Z. z., parc. reg. „C“, ktoré sú obligatórne vymenované v tejto prílohe, medzi nimi aj pod písm. f) kód právneho vzťahu podľa prílohy č. 4 citovanej vyhlášky (túto skutočnosť potvrdil v odseku 90 rozsudku aj okresný súd). Tento údaj však LV č. XXXX (žalobkyne) neobsahuje, nakoľko nebol spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o. (F. E.) po zameraní parciel zistený. Túto skutočnosť okresnému súdu doložili do spisu tak geometrickým plánom spoločnosti GeoGlobe, s.r.o. (F. E.), tak aj LV č. XXXX k. ú. I., slúžiaceho pre právne účely, práve na záver (pred uzatvorením dokazovania okresným súdom), aby bolo preukázané, že žalobkyňa nemá postavenú „cudziu stavbu“ na parc. č. 7637/2 o rozmere 2 m². Uvedené okresný súd neakceptoval s tvrdením uvedeným v odseku 137 napadnutého rozsudku, že v zmysle § 70 katastrálneho zákona sa počíta s tým, že údaje uvedené v liste vlastníctva sa môžu ukázať ako nesprávne. Žalovaný dal do pozornosti, že súdny znalec Ing. Roman Wágner v znaleckom posudku č. 4/2020 zo dňa 30.06.2020 potvrdil správnosť zamerania (nie rozdelenia ako konštatuje okresný súd) pozemkov predmetnej časti pozemku žalobkyne v geometrickom pláne z roku 2018. Tento geometrický plán v časti „nový stav“ jasne deklaruje, že na novovytvorenom pozemku č. 7631/2 o výmere 2 m² je postavený dom žalobkyne a to skutočnosťou, ktorú uviedla obchodná spoločnosť GeoGlobe, s.r.o. Podľa žalovaného jediným právne relevantným dokladom na použitie pre právne účely a posúdenie dôvodnosti alebo nedôvodnosti žaloby v konaní je list vlastníctva žalobkyne č. XXXX k.ú. I., ktorý tak neobsahuje žiadne chyby v zmysle § 70 katastrálneho zákona, nakoľko vychádzal z podania uskutočneného žalobkyňou na katastrálny úrad spolu s overeným geometrickým plánom vypracovaný spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o. (F. E.). Citovaný geometrický plán spoločnosti GeoGlobe, s.r.o. (F. E.) bol vypracovaný na podnet žalobkyne až dňa 20.09.2018 z dôvodu, že okresný súd v zápisnici z pojednávania zo dňa 23.08.2018 (čl. 176) vyzval obe sporové strany na predloženie dôkazov na svoje tvrdenia. Teda až po 5,5 rokoch súdneho sporu okresný súd vyzval strany, „Pokiaľ ani jedna zo strán sporu nezadováži aktuálny geometrický plán za účelom zistenia, že žalovaný svojou prístavbou zasahuje do pozemku žalobkyne a ani nebude vykonané

znalecké dokazovanie nariadené súdom, žalobný nárok nebude preukázaný. Pokiaľ súd nebude mať k dispozícii listinný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že žalovaný naozaj stavbou zasahuje do pozemku žalobkyne, nenariadi znalecké dokazovanie za účelom zistenia výšky bezdôvodného obohatenia“.

12. K odseku 73 a 82 odôvodnenia napadnutého rozsudku žalovaný uviedol, že súhlasí s definovaním ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ale súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil a právne relevantne nepreukázal neodôvodnené obohatenie sa žalovaného. Nesúhlasí s tvrdením a závermi okresného súdu v odseku 100 odôvodnenia napadnutého rozsudku (Súd udáva, že je nepodstatné, či si žalobkyňa uplatnila alebo neuplatnila námietky o tom, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na jej pozemku v povoľovacom stavebnom konaní ..“), keď takýto záver okresného súdu nemá právnu oporu a je právne nerelevantný, pretože žalobkyňa mohla v rámci celého stavebného konania (do roku 2008) vykladať, že na časti jej pozemku je postavená časť stavby žalovaného o ploche 2 m². Prečo si dala žalobkyňa vyhotoviť geometrický plán až v roku 20.09.2018? a nie napr. v roku 2007, kedy prístavba prebiehala už údajne na jej pozemku? To potvrdzuje aj sám okresný súd v tvrdení v zápisnici z pojednávania zo dňa 23.08.2018, kde vyslovil právny názor, že neboli zo strany žalobkyne doložené žiadne doklady o tom, že by žalovaný postavil časť domu na jej pozemku (2 m²). Žalovaný nesúhlasí so závermi v odseku 113 odôvodnenia rozsudku, že geometrický plán p. F. J. nebol vyhotovený za účelom zamerania hranice stavby medzi pozemkami strán sporu, ale na iný účel, pričom okresný súd nešpecifikoval na aký? Túto nepravdu je možné zistiť nazretím do súdneho spisu (čl. 207), keď v geometrickom pláne je výslovne uvedený aj dôvod vypracovania - zameranie prístavby a bazéna, a teda nie „na iné účely“. V konaní podľa žalovaného (poukaz na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/114/2018) bola a je žalobkyňa v spore vecne aktívne nelegitimovaná už od podania žaloby (13.01.2013), respektíve právny zástupca špecifikoval petit žaloby a lehotu odkedy si žalobkyňa od žalovaného uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. od roku 2015, v prípade, že po preskúmaní vecnej legitímácie okresným súdom (okresný súd musel zo zákona skúmať aktívnu legitímáciu pri každom pojednávaní) od podania žaloby mal okresný súd žalobu žalobkyne zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a nekonať, čím dochádzalo k neodôvodneným prietahom v konaní, na čo žalovaný okresný súd na pojednávaniach upozorňoval. Žalovaný poukázal na to, že domáhať sa vyporiadania údajného obohatenia žalovaného na úkor žalobkyne z dôvodu, že žalovaný má údajne postavenú stavbu na pozemku na parcele registra „C“ č. 7637/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 m² zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I., podlieha premlčaniu. Samotná skutočnosť, koľko času uplynulo od momentu zistenia údajného zriadenia stavby do momentu podania žaloby na uplatnenie (vyporiadanie) si svojich práv žalobkyňou proti žalovanému z dôvodu údajného neoprávneného obohatenia, však môže získať v súdnom spore na svojej relevancii pri súdnom určovaní žalobkyňou uplatneného nároku proti žalovanému. Čím dlhšia doba totiž medzi týmito časovými medzníkmi uplynula, tým viac mohlo dôjsť k stabilizácii pomerov medzi vlastníkom stavby údajne postavenej na pozemku žalobkyne na strane jednej a žalobkyňou ako vlastníkom pozemku na ktorom má údajne postavená stavba žalovaného. Tento argument smeruje svojou povahou k zodpovedaniu otázky, prečo žalobkyňa ako vlastníčka pozemku (ktorá sa dozvedela o údajnom neoprávnenom zásahu do svojho pozemku v roku 2008 a žalobu na okresný súd podala až v roku 2014), nezakročila skôr voči žalovanému z dôvodu, že žalovaný údajne má postavenú stavbu na pozemku žalobkyne a svojho práva sa dovoľáva až po uplynutí neprimeranej doby t.j. až po cca 6 rokoch. Podľa žalovaného takéto nekonanie žalobkyne je možné považovať za jednu z foriem prípadného zneužitia práva a je označované aj ako „zmlčanie“ a plynutie času je možné dôvodiť ako nedbanlivosť na strane žalobkyne ako vlastníčky pozemku (parcely registra „C“ č. 7637/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 m² zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I.). Žalovaná ako vlastníčka pozemku parcely registra „C“ č. 7637/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 m² zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I. nie je v tomto zmysle pozbavená prevenčnej povinnosti podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka, kedy sama žalobkyňa ako vlastníčka pozemku musí a mala konať tak, aby nevznikala v dôsledku vlastného konania škoda aj napriek tomu, že by sa jednalo o škodu žalobkyne alebo o údajné bezdôvodné obohatenie žalovaného.

13. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa výslovne v celom rozsahu s návrhom na jeho zmenu, resp. jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP. Argumentovala tým, že bolo dokázané, že F. J. v geometrickom pláne nezobrazuje aktuálny stav v rámci zamerania prístavby žalovaného. Časť, ktorá zasahuje v rámci presahu na nehnuteľnosť žalobkyne bola opomenutá, čo bolo tlmočené aj geodetom F. E. (Geoglobe, s.r.o.) v rámci jeho geometrického plánu. Rozhodnutím stavebného úradu došlo k nezákonnému rozhodnutiu v rámci kolaudácie, nakoľko sa so žalobkyňou nekonalo ako s účastníkom konania, hoci

ním žalobkyňa mala byť z dôvodu presahu stavby žalovaného na nehnuteľnosť žalobkyne a škôd spôsobených pri stavebnej činnosti žalovaného. Tým bola priznaná aktívna legitimácia žalobkyne na podanie žaloby, pretože z dôvodu procesnej chyby zo strany MÚ bola vylúčená z prejednávania veci. Na základe vyžiadania žalobkyne, dostala žalobkyňa kópiu kolaudačného rozhodnutia z MÚ Piešťany zo dňa 6.7.2009, č. 10177/22/1/2009-BB (BB - F. D. D. - P.). V tomto kolaudačnom rozhodnutí zo dňa 31.10.2008 sa nenachádza informácia, že stavba žalovaného zasahuje do pozemku žalobkyne v dĺžke 10 m a šírke 40 cm. Toto bolo tvrdené žalovaným vychádzajúc z informácii z listu KSÚ Trnava zo dňa 23.10.2010 č. KSU-OSP - 2010/00687/Ve, kde je informácia citovaná na str. 3, čo však nebola informácia žalobkyne, ako sa snažil žalovaný presvedčiť okresný súd, ale informácia od KSÚ Trnava. V ktorom kolaudačnom rozhodnutí je informácia, že stavba žalovaného zasahuje do pozemku žalobkyne o uvedenej dĺžke a šírke žalobkyňa netuší, nakoľko táto informácia sa v kolaudačnom rozhodnutí, ktorý dostala žalobkyňa z MÚ Piešťany nenachádza. Rozmer 4 m je však celkový rozmer zastavanej časti nehnuteľnosti zo strany žalovaného, ktorý označil aj KSÚ Trnava. Pri prvej prístavbe došlo k zastavaniu 2 m a 2 m zastavanej nehnuteľnosti v rámci druhej prístavby žalovaného, čo bolo aj geometrickým plánom dokázané. V rámci prvej prístavby sa nerobil geometrický plán k uvedenému presahu žalovaného na nehnuteľnosť žalobkyne. Tento ústretový krok zo strany žalobkyne, ktorým uprednostnila „dobré susedské vzťahy“, nakoľko v nehnuteľnosti bývali rodičia žalobkyne, nebol zo strany žalovaného pri prvej prístavbe jeho nehnuteľnosti - presahu na nehnuteľnosť žalobkyne ocenený ako ústretový. V žalobnom petíte sa riešia iba 2 m, ktoré boli zastavané druhou prístavbou žalovaného, aj keď v skutočnosti pri prvej aj druhej prístavbe to boli 4 m spolu, ktoré zastaval žalovaný žalobkyňu prístavbou jeho nehnuteľnosti. Žalovaný zastaval 10 m dĺžky a šírky 0,40 m v rámci presahu jeho nehnuteľnosti na nehnuteľnosť žalobkyne (bezdôvodné obohatenie). O skutočnosti presahov bol si žalovaný vedomý, nakoľko iniciatívne, osobne požiadal mamu žalobkyne, aby mu podpísala, že 3,5 m z nehnuteľnosti žalobkyne patrí jemu, s čím mama žalobkyne nesúhlasila. Rozmer 4 m bol tlmočený KSÚ Trnava v liste zo dňa 23.8.2010 a nie žalobkyňou, ako tvrdil žalovaný. Prvoinštančný súd nevykonal stranami navrhované dôkazy, ktoré by k objasneniu rozhodujúcich skutočností jednoznačne prispeli. Dôkazy, ktoré odmietol vykonať sú vymenované v odsekoch 110 a nasl. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Za obzvlášť dôležité považuje nevykonanie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, ako to navrhoval žalovaný, s čím súhlasila. Práve zapojením znaleckého ústavu by bolo zabezpečené riadne vyhotovenie znaleckého posudku, ktorý by poskytol objektívnejší pohľad na rozsah bezdôvodného obohacovania žalovaného, t. j. obsadenia časti pozemku žalobkyne jeho stavbou. Podľa žalobkyne je III. výrok o náhrade trov konania nesprávny, nakoľko platí, že ak mala žalobkyňa domáhajúca sa vydania bezdôvodného obohatenia úspech čo i len čiastočný, prichádza do úvahy plná náhrada trov konania, keďže nepriznanie požadovaného bezdôvodného obohatenia v určitej žalovanej výške bolo dané na úvahu súdu v spojení s odhadom bežného nájomného obsiahnutého v znaleckom posudku. Od znaleckého posúdenia sa pritom odvíjal aj základ nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to rozsah, resp. výmera zastavania jej pozemku stavbou žalovaného. Poukaz na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 170/1999, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 475/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017.

14. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný a uviedol, že ak mala žalobkyňa naďalej dôvodné podozrenie, že bol zo strany žalovaného a konajúceho stavebného úradu porušený zákon, mala na ochranu svojich práv postupovať v súlade s platnými právnymi predpismi a mala v stavebnom konaní proti Mestom Piešťany dňa 13.10.2008 vydanému kolaudačnému rozhodnutiu č. j. 11166/22/2/2008-BB a proti Rozhodnutiu Krajského stavebného úradu Trnava, odbor stavebného poriadku č. k. KSÚ-OSP-2011/00127/1-10 zo dňa 24.01.2011 ako odvolacieho orgánu štátnej správy, v zmysle poučení ich preskúmania súdom, podať na príslušný súd správnu žalobu na preskúmanie ich zákonnosti, čo by mohlo mať za následok ich zrušenie alebo vydanie prípadného rozhodnutia o obnove konania. Nepodaním tejto správnej žaloby žalobkyňou je vydané kolaudačné rozhodnutie právoplatné po celú dobu súdneho konania. Ak žalobkyňa, ako vlastníčka údajne zabratého pozemku vedela, že žalovaný dobromyseľne alebo úmyselne uskutočňuje na jej pozemku stavbu a napriek tomu takémuto konaniu žalobkyňa nezabránila (napr. žiadosťou o vykonanie stavebného dohľadu pri vykonávaní stavby, správnu žalobou, atď.), bolo by nespravodlivé zaťažovať dobromyseľného žalovaného (stavebníka) prísnymi sankciami za stavbu údajne na cudzom pozemku. Tieto námietky mala žalobkyňa uplatniť už počas stavebného konania (od povoľovacieho konania po kolaudačné konanie). Toto však žalobkyňa neurobila, lebo ako konštatuje sám okresný súd v zápisnici z pojednávania zo dňa 23.08.2018 (čl. 176). Žalobkyňa žiadny geometrický plán a ani list vlastníctva v priebehu súdneho konania preukazujúci skutočnosť, že žalovaný svojou prístavbou zasahuje do pozemku žalobkyne, okresnému súdu

nepredložila. Predložila iba aktuálny Geometrický plán geodetickej kancelárie spoločnosti GeoGlobe, s.r.o. (geodeta F. E.) č. 177-141/2018 na zameranie stavby na parcele číslo 7637/2 zo dňa 20.9.2018, (ktorý je súčasťou spisu) z ktorého nevyplýva a nie je preukázané a potvrdené, že žalovaný svojou prístavbou zasahuje do pozemku žalobkyne. Aj napriek tomu okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. Romanom Wágnerom, ktorý znaleckým posudkom, len potvrdil, že Geometrický plán spoločnosti GeoGlobe, s.r.o., geodeta F. E. č. 177-141/2018 na zameranie stavby na parcele číslo 7637/2 zo dňa 20.9.2018 je správny a správne zapísaný na LV č. XXXX (kat. úz. I.) a okresný súd má podľa neho postupovať.file_0.jpg

file_1.wmf

Z predložených dokladov založených v spise je preukázané, že na oboch parcelách (vlastnícky patriacich žalobkyňi), nachádzajúcich sa v kat. úz. I. vedených na Okresnom úrade Piešťany, katastrálny odbor, zapísaných na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ par. č. 7637/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 109 m² a parcela registra „C“ parc. č. 7637/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 m² je postavená nehnuteľnosť - rodinný dom s. č. XXXX (vlastnícky patriaci žalobkyňi) a teda predmetom sporu nie je žiadny samostatný pozemok, na ktorom stojí časť domu žalovaného. K námietke žalobkyne, že konajúci ohľadom nevykonania dôkazov vymenovaných v odseku 110 a nevykonanie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, žalovaný poukázal na § 185 CSP, aj na to, že dňa 22.10.2019 v súdnom spore vedenom na okresnom súde sp. zn. 15C/5/2014 o náhradu škody, právny zástupca žalobkyne (po uplatnení návrhu žalovaného na vypracovanie znaleckého posudku Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline (str. 4 ods. 4 zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.10.2019) uviedol „domnievame sa, že znalecký posudok Ústavom súdneho inžinierstva by bol zbytočne nehospodárny.“ Takýto postup by bol aj z časových dôvodov spracovania znaleckého posudku neakceptovateľný. Uvedené sa snažil zohľadniť aj okresný súd, a preto určil svojich znalcov na vypracovanie znaleckých posudkov. Rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania preukazuje skutočnosť, že žalobkyňa, kvalifikovanie právne zastúpená advokátom vedome, bezdôvodne neobjektívne a právne nerelevantne, neprimerane vysoko úmyselne a svojvoľne navyšovala postupne proti žalovanému svoj nárok na údajné neoprávneného obohatenia, najskôr zo sumy 2.000,- eur v roku 2017 na sumu 4.000,- eur v roku 2019 a na sumu 6.000,- eur v roku 2020, napriek tomu, že mala vedomosť, že jej nárok je vzhľadom na hodnotu 2 m² pozemku v I. nereálny a nedôvodný. Z týchto skutočností ako aj z konania žalobkyne, podľa žalovaného vzbudzuje podozrenie, že takýmto konaním sa pravdepodobne žalobkyňa snažila na úkor žalovaného neoprávnene obohatiť vo výške 6.000,- eur s príslušenstvom. Takéto konanie žalobkyne považuje žalovaný za nedôvodné, v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka žalobkyne na nepriznanie trov konania v tomto súdnom spore úspešnejšiemu účastníkovi je v rozpore nielen s výsledkom sporu, ale aj právnymi predpismi ako aj s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, konkrétne s ust. § 255 CSP a s dobrými mravmi ako aj s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Právne nerelevantnými sú žalobkyňou uvádzané judikáty súdov, keď oba nálezy Ústavného súdu SR sa zaoberajú „osobnostnými právami“, nie majetkovými právami. K rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave poukázal na to, že v rozsudku nebolo rozhodnuté, že bolo do žalobcovho práva zasiahnuté (žaloba smerovala iba na údajné neodôvodnené obohatenie). Je právne nerelevantné aby žalobkyňa „iba odhadovala výšku nedôvodného obohatenia pri údajnom zastavaní stavbou žalovaným v rozlohe 2 m² na čiastku 6.000,- eur. V odvolaní žalobkyňa uvádza, že nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výrok rozsudku. V prípade, ak by neboli žalovanému a jeho právnenému zástupcovi priznané trovy konania z dôvodu čiastočného úspechu žalobkyne (3,62 %) oproti okresným súdom priznaným trovám žalovanému a jeho právnenému zástupcovi za právne zastúpenie žalovaného, ktorý bol úspešný (92,76 %) oproti okresným súdom priznaným trovám žalobkyne, bolo by súdne rozhodnutie nesprávne, nespravodlivé a protiústavné, pretože v takomto prípade by tu vzniklo podozrenie, že okresný súd by pravdepodobne legalizoval a konvalidoval nedôvodné a protiprávne postupné navyšovanie svojho nároku žalobkyne proti žalovanému, napr. tým, že by sa žalobkyňa spoliehala na to, že aj keď bude konať protiprávne a nepoctivo (postupné navyšovanie nároku žalobkyne proti žalovanému, sa jej to opláti a nič sa žalobkyňi nestane, a ak bude mať žalobkyňa z tohto protiprávneho konania prospech, atď.) a poškodila by tak žalovaného a jeho právneho zástupcu v ich oprávnených a zákonných nárokoch, ktoré má žalovaný voči žalobkyňi na základe pomeru úspešnosti výsledku rozhodnutia súdneho sporu, čo podľa názoru žalovaného úlohou okresného súdu ale ani žiadneho iného súdu nie je a ani nemôže byť. Navyše by bolo v rozpore s Ústavou SR napr. č. 12 ods. 1 Ústavy SR. Ďalej

žalovaný zopakoval argumentáciu z odvolania ohľadom prevenčnej povinnosti žalobkyne podľa § 415 Občianskeho zákonníka a premlčaniu nároku žalobkyne.

15. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že v konaní má aktívnu vecnú legitímáciu (poukaz na odseky 132, 134, 135 a 135 odôvodnenia napadnutého rozsudku). V konaní bolo preukázané, že žalovaný má postavenú stavbu na H. O. K. I. so súp. č. XXXX nielen na svojom pozemku (pare. reg. C KN č. 7631/7), ale aj na pozemku žalobkyne parc. reg. C KN číslo 7637/2 o výmere 2 m², čím žalovaný užíva pozemok žalobkyne bezodplatne bez občianskoprávneho titulu, a teda základ žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia je daný a aktívna vecná legitímácie nespochybniteľná. Nie je dôležité, že predložené judikáty súviseli prevažne s konaniami o náhrade nemajetkovej ujmy, ale závery o tom, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce je potrebné analogicky použiť aj v tomto konaní. Základná meritórna otázka, ktorú musel okresný súd vyriešiť je, či bola žalobkyňa poškodená na svojom majetku v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného vo forme neoprávneného užívania jej majetku, pričom odpoveď je kladná. Vyčíslenie výšky daného bezdôvodného obohatenia je ďalej len sprevádzajúce, aj keď obe tieto otázky sú predpokladom na vynesenie výroku. Žalobkyňu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku konania na základe znaleckej činnosti (odhad výšky obohatenia). Žalobu žalobkyňa rozširovala z procesnej ako aj hmotno-právnej opatrnosti, nakoľko presahom na nehnuteľnosť žalobkyne sa žalovaný preukázateľne na jej úkor obohacuje. Rozširovaním žaloby však nemôže docieľiť horšie postavenie žalovaného, a to z dôvodu, že je to okresný súd, ktorý o uplatnenom nároku rozhodne, čo sa týka otázky náhrady trov konania, vo vzťahu k výške priznanej náhrady trov konania (bez ohľadu pre ktorú stranu), musí nadväzujúc platiť, že nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba tiež vyjadriť vo výroku rozsudku. Ak teda bude žalobkyňa úspešná čo i len čiastočne, bude musieť mať ako poškodená strana nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, avšak tarifná hodnota jedného úkonu právnej služby sa ocení s poukazom na hodnotu veci ako prisúdenej sumy, ktorá sa ako výška skutočného nepremičaného obohatenia vykryštalizuje v priebehu súdneho konania (znaleckým odhadom), resp. v konečnom rozhodnutí súdu jeho uvážením. Žalovaný má (podľa vedomostí žalobkyne) vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa, je právnik a napriek tomu sa v jeho súkromnej záležitosti dal zastúpiť advokátom, čo v prípade straty sporu zo strany žalobkyne bude znamenať jej povinnosť nahradiť žalovanému nielen trovy konania ale aj trovy právneho zastúpenia. Nie oprávnené a súdom vždy pripustené rozširovanie žaloby zo strany žalobkyne je teda možné považovať za nemorálne, ale skôr zverenie zastupovania v tejto veci advokátovi za účelom totálneho zneváženia a odopretia spravodlivej náhrady a akejkolvek pomoci preukázateľne poškodenej susede. Ohľadne „zmlčovania“ práva žalobkyne, uviedla, že presahom na nehnuteľnosť žalobkyne sa žalovaný na jej úkor a na úkor jej majetku obohacuje neprestajne.

16. K vyjadreniu žalobkyne k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, pričom zopakoval argumentáciu z odvolania k nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobkyne, k žalobkyňou namietanému rozhodnutiu okresného súdu o náhrade trov konania a premlčaní nároku žalobkyne.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že prístavba na parc. č. 7631/4 bola skolaudovaná a v rámci kolaudácie bol doložený geometrický plán ako jeden z dokladov potrebných na získanie kolaudačného rozhodnutia. Geometrický plán 34493051-58/2008 bol zhotovený F. J. na zameranie prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna parc. č. 7631/5 v rámci prístavby a nadstavby pri prvej stavebnej činnosti žalovaného (príloha č. 1). Vyznačená časť na kópii GP v r. 2008 už neexistovala, bola odstránená žalovaným rozhodnutím zo 4.8.2005 vydaným Mestom Piešťany č. 11827/22/1/2002-BB. Mala byť účastníčkou kolaudačného konania z dôvodu vzniku škôd na nehnuteľnosti žalobkyne spôsobenej stavebnou činnosťou žalovaného, ako aj presahu na nehnuteľnosť v rámci stavebnej činnosti zo strany žalovaného pri prvej aj druhej prístavbe. Tým, že sa so žalobkyňou nekonalo ako s účastníkom konania, hoci ňou mala žalobkyňa byť, tým sa žalobkyňi priznáva aktívna legitímácia na podanie žaloby. Presah na nehnuteľnosť žalobkyne pri prvej prístavbe nebol zo strany žalobkyne riešený, nakoľko v tom čase bývala v rámci nehnuteľnosti na par. č. 7637 mama žalobkyne a žalobkyňa nechcela spôsobovať napätie v rámci susedských vzťahov. Žalovaný v rámci prvej prístavby zasahoval do nehnuteľnosti žalobkyne tak, ako aj pri druhej prístavbe na par. č. 7631. Vzniknuté škody boli v rámci prvej prístavby z poverenia žalovaného riešené predchádzajúcou manželkou p. Q. G.. Všetky škody neboli odstránené, nakoľko sa p. G. bála, aby sa o odstránení škôd v rámci exteriéru nedozvedel žalovaný. Geometrický plán, ktorý predložil žalovaný okresnému súdu dňa 7.12.2018 nebol potvrdený

katastrom a zobrazuje stav v rámci prvej stavebnej činnosti žalovaného. Aktuálny geometrický plán, ktorý zobrazoval prístavbu v rámci druhej prístavby žalovaného nebol žalovaným do predloženej okresnému súdu (príloha č. 2). Žalobkyňa z podnetu okresného súdu dala zhotoviť geometrický plán č. 177-141/2018 z 20.9.2018 (ktorým bol rozdelený pôvodný geometrický plán na dve časti 7637/1 a 7637/2). V časti 7637/2 zasahuje prístavbou na túto časť nehnuteľnosti žalobkyne prístavba žalovaného (vyjadrenie geodeta F. E., z geodetickej kancelárie - príloha 3). Prvotné konštatovanie Ing. R. z Ústavu stavebne ekonomiky, že v rámci presahu zostalo z pôvodnej 0,42 cm šírky iba 15 cm, miestami 12 cm šírky, kde žalovaný umiestnil rínu v rámci nehnuteľnosti žalobkyne, že žalovaný nerešpektoval hranice pozemku žalobkyne, zasiahol do nehnuteľnosti žalobkyne, ktorú značne poškodil a blízkosťou vzniknutej prístavby zabránil možnosti žalobkyne údržbu v rámci zadnej steny nehnuteľnosti patriacej žalobkyne. Uvedené bolo potvrdené aj znaleckým posudkom Ing. Romana Wágnera a potvrdzuje to aj projektová dokumentácia žalovaného (príloha 4). Do vzniknutej medzere medzi nehnuteľnosťou žalobkyne a nehnuteľnosťou žalovaného situoval žalovaný rínu a zvod vody, nakoľko pôvodný zvod vody patriaci žalobkyne demontoval, odstránil aj časť nehnuteľnosti žalobkyne v rámci prvej aj druhej prístavby - časť korunnej rímsy, strešnej konštrukcie, strešnej krytiny, venca stavby atď. (príloha 5). Samotný presah v rámci prístavby je zobrazený v dodatku, ktorý z podnetu žalobkyne bol vyhotovený ako bezprostredný styk oboch nehnuteľností a kde je vidieť, že bude zasahované do nehnuteľnosti žalobkyne a že príde k presahu na nehnuteľnosť žalobkyne. Tento dodatok do projektovej dokumentácie žalovaného bol doložený dodatočne, až po zásahoch do nehnuteľnosti žalobkyne a je súčasťou súdneho spisu. Už týmto dodatkom bolo potvrdené, že sa zasahovalo do nehnuteľnosti žalobkyne a došlo k presahu na nehnuteľnosť prístavbou žalovaného (príloha č. 6)., čo mali „odborní pracovníci“ stavebného úradu F. D. a F. K. z pozície svojho postavenia vidieť a posúdiť. Pri tejto stavebnej činnosti žalobkyňa oslovila projektanta žalovaného F. E., R. - architektonický ateliér s otázkou, kedy chceli informovať žalobkyňu o zásahoch do nehnuteľnosti žalobkyne. F. E. sa vyjadril, že ani nikdy... K presahu sa vyjadril aj KSÚ Tmava v rámci vyjadrenia v liste zo dňa 23.8.2010 KSÚ-OSP-2010/0068úVe, v ktorom sa uvádza, že podľa kolaudačného rozhodnutia stavba žalovaného zasahuje do pozemku žalobkyne po dĺžke 10 m a šírke 40 cm. O presahu na nehnuteľnosť bol informovaný aj Katastrálny úrad Piešťany, žalobkyňa osobne videla tieto presahy v rámci počítača na katastri ešte v r. 2016 a ešte v r. 2018 nemal žalovaný zavkladovanú prístavbu v rámci katastra, čo dokazuje aj nezaevidovaný geometrický plán predložený žalovaným na okresný súd v decembri 2018. Žalobkyňa sa viackrát obrátila na štátne orgány (Mesto Piešťany, stavebný úrad, Krajský stavebný úrad Tmava, Políciu Piešťany, Prokuratúru), avšak ani jeden štátny orgán nebol ústretový. Napr. stavebný úrad sa k predmetnej veci vyjadril v r. 2015, že v kolaudačnom konaní bola stavebnému úradu predložená dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby, v ktorom sú zaznačené menšie nepodstatné zmeny oproti dokumentácii v stavebnom konaní. Stavebný úrad usúdil, že tieto zmeny sa nedotýkajú iných účastníkov stavebného konania, preto žalobkyňa nebola v rámci kolaudácie prizvaná, kde si mohla uplatniť odstránenie škôd vzniknutých na nehnuteľnosti. Aká dokumentácia bola predložená stavebnému úradu zo strany žalovaného, keď ešte v r. 2018 nebola prístavba žalovaného zavkladovaná v rámci katastra? Uvedené dokazuje predložený a zaevidovaný geometrický plán zaslaný žalovaným v r. 2018 na okresný súd. Políciou bolo na Okresnom úrade Piešťany, katastrálneho odboru zistené, že v roku 2008 bol vypracovaný geometrický plán na rozdelenie parcely č. 7631 vo vlastníctve žalovaného na par. č. 7631/3,4,5,6 a zameranie prístavby na par. č. 7361/4 k.ú. I.. Tento geometrický plán ako i prístavbu a nadstavbu si žalovaný nedal zapísať do katastra nehnuteľností, takže stav pozemkov a stavby na par. č. 7631 v katastri nehnuteľností zostal nezmenený. V roku 2013 bol vypracovaný ďalší geometrický plán na oddelenie pozemkov a parcela č. 7631 bola rozdelená na 3, ale plán nerieši prístavbu alebo nadstavbu. Keďže na Okresný úrad, katastrálny odbor nebol na zápis podaný geometrický plán na zameranie prístavby a ani žiadosť o zápis nadstavby a prístavby kataster sa uvedeným nezaoberal“. Toto vyjadrenie bolo vyjadrením polície, túto skutočnosť polícia zistila na základe podnetu zo strany žalobkyne. Žalovaný si v rámci katastra nesplnil povinnosti, ktoré ako vlastník nehnuteľnosti na par.č. 7631/4 mal spraviť. Geometrický plán, ktorý predložil žalovaný v rámci kolaudácie, ako aj na okresný súd nezohľadňujú skutočný, aktuálny stav, ktorý vznikol po zásahoch do nehnuteľnosti žalobkyne. Žalovaný rieši list vlastníctva žalobkyne, ktorým sleduje podľa žalobkyne odvrátenie pozornosti od jeho protizákonných činností v rámci stavebnej činnosti, ktoré vznikali ešte na začiatku stavebnej činnosti žalovaného a boli dôvodom, že žalobkyňa bola nútená obrátiť sa na súd.

18. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že žalobkyňa sa o technický stav svojej starej nehnuteľnosti ako aj o dianie vo veci stavebného konania v stavebnej veci „Zmena dokončenia stavby polyfunkčného domu - prístavba, nadstavba a stavebná úprava“ na pozemku

parc. č. 7631/4, parc. č. 7631/5 v kat. úz. I., H. XX, I. vôbec nezaujímala. Ak mala žalobkyňa dôvodné podozrenie, že bol zo strany žalovaného a konajúceho stavebného úradu porušený zákon, mala na ochranu svojich práv postupovať v súlade s platnými právnymi predpismi a mala v stavebnom konaní proti Mestom Piešťany dňa 13.10.2008 vydanému kolaudačnému rozhodnutiu č. j. 11166/22/2/2008 - BB a proti Rozhodnutiu Krajského stavebného úradu Trnava, odbor stavebného poriadku č. k. KSÚ-OSP-2011/00127/Ho zo dňa 24.01.2011 ako odvolacieho orgánu štátnej správy, v zmysle poučení ich preskúmania súdom, podať na príslušný súd správnu žalobu na preskúmanie ich zákonnosti. Namiesto toho sa žalobkyňa snaží zakryť svoju nečinnosť právne nesprávnym prenášaním svojej zodpovednosti na štátne orgány Mesto Piešťany a jeho pracovníkov, Krajský stavebný úrad Trnava, Políciu Piešťany a prokuratúru... a invektívami na osobu žalovaného minimálne v rozpore s dobrými mravmi.file_2.jpg

file_3.wmf

Žalobkyňa od decembra 2019 minimálne do 18.07.2024 nebola aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby z dôvodov ako vyplýva z geometrického plánu na zameranie stavby na parc. č. 7637/2 spoločnosti GeoGlobe, s.r.o., geodeta pána F. E. č. 177-141/2018 zo dňa 20.09.2018, (správnosť ktorého potvrdil znalec z odboru geodézia, kartografia a kataster nehnuteľností pán Ing. Roman Wágner v znaleckom posudku č. 4/2020 zo dňa 30.06.2020), že nehnuteľnosť žalobkyne - rodinný dom s. č. XXXX v I. zapísaný na LV č. XXXX stojí a je postavený na parcele číslo 7637/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 109 m² a na parcele číslo 7637/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 m², že na predmetných parcelách žalobkyne nestojí a nie je postavená žiadna nehnuteľnosť žalovaného. Tieto skutočnosti potvrdzuje aj geometrický plán na zameranie stavby na parc. č. 7637/2 spoločnosti GeoGlobe, s.r.o. (geodeta F. E. č. 177-141/2018 zo dňa 20.09.2018) aj LV č. XXXX.

19. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že z dvoch Geometrických plánov označených ako č. 177-141/2018 a č. 34493051-58/2008 zodpovedá skutočnému stavu v teréne (v časti p.č. 7637, ktorá je zastavaná stavbou žalovaného) geometrický plán č. 177-141/2018. Teda geometrický plán, ktorý bol doložený do materiálu k získaniu kolaudácie je neaktuálny a takýmto neaktuálnym GP bolo vydané rozhodnutie ku kolaudácii. Aký GP bol doložený v rámci kolaudácie, keď geometrický plán F. J. zohľadňuje stav v rámci prvej prístavby a nadstavby a ešte v r. 2020 nebol overený katastrom, čo je možné vidieť v rámci znaleckého posudku Ing. Romana Wágnera. Následne bol GP F. J. overený s dátumom z r. 2008 a doplnený ako aktuálny a daný do spisu na okresnom súde. Aká dokumentácia bola predložená stavebnému úradu zo strany žalovaného, keď ešte v r. 2018 nebola prístavba žalovaného zavkladovaná v rámci katastra? Políciou bolo na Okresnom úrade Piešťany. katastrálneho odboru zistené, cit.„, že v roku 2008 bol vypracovaný geometrický plán na rozdelenie parcely č. 7631 vo vlastníctve žalovaného na par. č. 7631/3, 4,5, 6 a zameranie prístavby na par. č. 7361/4 k. ú. I.. Tento geometrický plán ako i prístavbu a nadstavbu si žalovaný nedal zapísať do katastra nehnuteľností, takže stav pozemkov a stavby na par.č. 7631 v katastri nehnuteľností zostal nezmenený. V roku 2013 bol vypracovaný ďalší geometrický plán na oddelenie pozemkov a parcela č. 7631 bola rozdelená na 3, ale plán nerieši prístavbu alebo nadstavbu. Keďže na Okresný úrad, katastrálny odbor nebol na zápis podaný geometrický plán na zameranie prístavby a ani žiadosť o zápis nadstavby a prístavby kataster sa uvedeným nezaoberal". Toto vyjadrenie bolo vyjadrením polície, túto skutočnosť polícia zistila na základe podnetu zo strany žalobkyne. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si v rámci katastra nesplnil povinnosti, ktoré ako vlastník nehnuteľnosti na par. č. 7631/4 mal spraviť. Geometrický plán, ktorý predložil žalovaný v rámci kolaudácie, ako aj na okresný súd nezohľadňuje skutočný, aktuálny stav. Žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že napriek žiadosti žalobkyne o obnovu kolaudačného konania, o ktorú požiadala v zmysle zákona, nebolo jej zo strany stavebného úradu vyhovené. Tomuto zamietnutiu predchádzalo vyjadrenie z KSÚ na ktorý sa žalobkyňa obrátila so žiadosťou o zmenu tohto rozhodnutia, a ktoré KSÚ aj zrušil svojim listom zo dňa 23.8.2010 a následne dal možnosť stavebnému úradu prehodnotiť stanovisko k obnove kolaudačného konania, čo nebolo zo strany stavebného úradu akceptované. Stavebný úrad musel vidieť, že v rámci dodatku, ktorý bol na základe žiadosti žalobkyne doplnený do projektovej dokumentácie došlo k presahu na nehnuteľnosť žalobkyne, ako aj k škodám v rámci zásahov do nehnuteľnosti žalobkyne zo strany žalovaného. Nakoľko sa so žalobkyňou nekonalo ako s účastníkom konania, hoci žalobkyňa z dôvodu presahu na jej nehnuteľnosť mala byť účastníčkou konania, priznáva sa žalobkyňi aktívna legitimácia na

podanie žaloby, nakoľko žalobkyňa kvôli procesnej chybe bola vylúčená z prejednávania veci. Žalovaný v rámci prvej ako aj druhej prístavby zasahoval do nehnuteľnosti žalobkyne a v oboch prípadoch má presah na nehnuteľnosť žalobkyne. Následne až po roku 2020 došlo ku zaevidovaniu GP od F. J. v rámci katastra, o čom svedčí aj znalecký posudok Ing. Romana Wágnera a prílohou v rámci ZP Ing. Wágnera, kde GP F. J. nebol ešte vr. 2020 zaevidovaný v rámci katastra. Žalovaný je v presahu na nehnuteľnosť žalobkyne, čo bolo potvrdené aj znalcom Ing. Romanom Wágnerom, ako aj F. E. z GeoGlobe, s.r.o. Tým, že žalovaný nerešpektoval hranice pozemku žalobkyne, jeho prístavbou zabránil možnosti opravy zadnej steny nehnuteľnosti žalobkyne, ako aj skomplikoval možnosť vstupu v rámci opráv na strechu žalobkyne.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), skôr ako mohol pristúpiť k meritórnemu preskúmaniu veci na základe podaných odvolaní, musel sa zaoberať naplnením formálnych podmienok pre ich podanie, medzi nimi prednostne otázkou či odvolanie podal oprávnený subjekt – strana (§ 359 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne podané (aj) v časti voči I. (vyhovujúcemu) výroku napadnutého rozsudku je nevyhnutné odmietnuť (§ 386 písm. b/ CSP) nakoľko odvolanie v tejto časti podala neoprávnená osoba.

21. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

22. Právo na podanie odvolania sa priznáva strane. Stranami sú žalobca a žalovaný (§ 60 CSP). Citované ustanovenie v odseku 21 obmedzuje právo strany podať odvolanie. Toto obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Kedy je tomu tak, je už ponechané na výklad súdu. Je zrejmé, že pri posudzovaní, či je rozhodnutie vydané v neprospech žalobcu sa budú zohľadňovať iné skutočnosti ako pri žalovanom. Na strane žalobcu sa zisťuje, či výrok rozhodnutia znevýhodňuje žalobcu. Týka sa to tak rozhodnutia vo veci samej (rozsudku), ako aj procesného rozhodnutia (uznesenia). Rozhodnutie bolo vydané v neprospech strany, ak bola strane spôsobená aj len nepatrná ujma. Táto ujma však musí existovať objektívne, nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola spôsobená ujma.

23. V prejednávanej veci má odvolací súd ako orgán aplikujúci právo, teda aj citovaného ustanovenie § 359 CSP za to, že na strane žalobkyne napadnutým I. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie nevznikla žiadna ani len nepatrná ujma, ktorá by bola objektívne zistiteľná, bez ohľadu na subjektívny pocit žalobkyne (tým skôr, že jedná o vyhovujúci výrok). Napadnutý I. výrok sa žalobkyne nijako objektívne nedotýka, keďže súd prvej inštancie uložil povinnosť výlučne žalovanému, preto odvolací súd konštatuje, že odvolanie podala (v tejto časti) neoprávnená osoba. S ohľadom na uvedeného odvolací súd s použitím ust. § 386 písm. b) CSP odmietol odvolanie žalobkyne voči I. výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

24. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne voči II. výroku nie je dôvodné, odvolanie žalovaného voči I. a III. výroku je dôvodné, preto postupom podľa § 387 CSP výrok II. rozsudku súdu prvej potvrdil, napadnuté výroky I. a III. postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. Žalobou doručenou okresnému súdu dňa 17.12.2013 sa žalobkyňa voči žalovanému pôvodne domáhala zaplata sumy 10.000,- eur titulom náhrady škody a vydania bezdôvodného obohatenia (vec vedená pod sp. zn. 15C/5/2014).

26. Na pojednávaní dňa 27.10.2015 (zápisnica o pojednávaní na čl. 113) vtedajší právny zástupca žalobkyne špecifikoval žalobný návrh tak, že sumu 8.000,- eur žiadala priznať žalobkyňa titulom náhrady škody za obdobie od 13.1.2012 do 13.1.2014 a sumu 2.000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia.

27. Uznesením č. k. 15C/5/2014-127 zo dňa 19.1.2016 okresný súd vylúčil žalobný nárok na zaplatenie sumy 2.000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie od 13.1.2012 do 13.1.2014 na samostatné konanie (sp. zn. 15C/35/2016).

28. Uznesením č. k. 15C/35/2016-70 zo dňa 9.6.2017 okresný súd pripustil zmenu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúcu v jej rozšírení o ďalších 2.000,- eur za obdobie od 27.3.2015 do 27.3.2017, a predmetom sporu sa stalo zaplatenie sumy 4.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1.1.2014 do zaplatenia.

29. Uznesením č. k. 15C/35/2016-401 zo dňa 30.12.2020 okresný súd pripustil zmenu žaloby (o ďalších 2.000,- eur za obdobie od 30.10.2017 do 30.10.2019), a predmetom sporu sa tak stalo zaplatenie sumy 6.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1.1.2014 do zaplatenia.

30. Predmetom konania na okresnom súde bola požiadavka žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie sumy 6.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.000,- eur od 1.1.2014 do zaplatenia.

31. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak I. výrokom uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňu sumu 217,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 72,54 eur od 28.10.2015 až do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 66,22 eura od 21.6.2017 až do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 78,80 eura od 1.1.2021 až do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, III. výrokom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňu v rozsahu 92,76 %.

32. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku (avšak iba vo vzťahu k zamietnutej časti), a pretože v podstatnom zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k II. zamietajúcejmu výroku, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na dostatočné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k II. výroku a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke (žalobkyňu). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

33. Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle § 379, § 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolávajúca sa strana vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie posudzoval takmer výlučne z hľadiska odvolacieho dôvodu označeného odvolateľom. V štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávanej spore žalovaného). Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok.

34. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že v štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávanej spore aj žalobkyňu). Odvolací súd nemôže v sporovom/ kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363 CSP), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Súd je viazaný využitými odvolacími dôvodmi, a to nielen nominálne, ale aj ak ide o odvolateľom použitú odvoláciu

argumentáciu (konkrétne pochybenia, vytýkané súdu prvej inštancie v rámci daného odvolacieho dôvodu).

35. Žalobkyňa v posudzovanom prípade neuviedla žiadne konkrétne skutkové, či právne dôvody, ktoré by mohli (čo i len teoreticky) spochybníť závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu nároku žalobkyne (II. výrok). Je zjavné, že v odvolaní žalobkyne absentuje akákoľvek úvaha/protiargumentácia ohľadne individuálne konštatovaných vecných dôvodov, ktoré súd prvej inštancie viedli k zamietnutiu žaloby vo výroku II. Inými slovami, odvolateľka (žalobkyňa) rezignovala na relevantnú reakciu na nosné dôvody/závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie ohľadom zamietajúceho výroku II. a to konkrétne v odseku 140., v ktorom okresný súd zhrnul a uviedol, že žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy na preukázanie vyššej hodnoty bezdôvodného obohatenia, nepreukázala ani skorší dátum, kedy sa žalovaný dostal do omeškania a vydaním bezdôvodného obohatenia, a nepreukázala ani svoje tvrdenie, že žalovaný zasahuje svojou stavbou do jej pozemku rozsahom 4 m², a nie iba 2 m². Pričom v odvolaní aj samotná odvolateľka výslovne uvádza, že v žalobnom petite sa riešia iba 2 m², ktoré boli zastavané druhou prístavbou žalovaného. Dôsledky takéhoto postupu idú výlučne na ťarchu odvolateľky.

36. Žalobkyňa odvolanie odôvodnila aj tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

37. Odvolací súd k námietke označenej v predchádzajúcom odseku uvádza, že je viazaný využitými odvolacími dôvodmi, a to nielen nominálne, ale aj ak ide o odvolateľom použitú odvolaciu argumentáciu (konkrétne pochybenia, vytýkané súdu prvej inštancie v rámci daného odvolacieho dôvodu). Žalobkyňou uvedený odvolací dôvod je len formalistickým odcitovaním zákonného ustanovenia (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) bez uvedenia pochybenia súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, čo vylučovalo možnosť jeho prieskumu odvolacím súdom.

38. Žalobkyňa odvolanie odôvodnila aj tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobkyňou uvedený odvolací dôvod je len formalistickým odcitovaním zákonného ustanovenia (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) bez uvedenia pochybenia súdu prvej inštancie pri právnom posúdení zamietnutia žaloby II. výrokom, čo vylučovalo možnosť jeho prieskumu odvolacím súdom.

39. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), žalobkyňa dôvodila, že prvoinštančný súd nevykonal stranami navrhované dôkazy. Dôkazy, ktoré okresný súd odmietol vykonať sú vymenované v odsekoch 110 a nasl. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Za dôležité považuje nevykonanie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom, ako to navrhoval žalovaný, s čím súhlasila. Práve zapojením znaleckého ústavu by bolo zabezpečené riadne vyhotovenie znaleckého posudku, ktorý by poskytol objektívnejší pohľad na rozsah bezdôvodného obohacovania žalovaného, t. j. obsadenia časti pozemku žalobkyne jeho stavbou.

40. Podľa § 185 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

41. Podľa § 182 veta druhá CSP, ak po vyjadrení strán sú nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovania za skončené.

42. V tejto súvislosti ešte odvolací súd uvádza, že súd môže vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu a proces dokazovania podľa Civilného sporového poriadku je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania a koncentračnej zásade, takže súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, ktorá sa presúva na procesné strany. V danej veci dôkazná povinnosť preukázania existencie predpokladov pre priznanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) stíha žalobkyňu. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týka povinnosť strany sporu tvrdiť a označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) a aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia

a dôkazné bremeno. Pokiaľ strana sporu nerešpektuje bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno, ktoré ju zaťažujú, z hľadiska procesného postupuje vo svoj neprospech. Procesná nečinnosť strany v tomto smere má (pre ňu) negatívne dôsledky pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, čo sa v konečnom dôsledku prejaví vo vydaní (pre neho) nepriaznivého rozhodnutia. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Ďalej, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi strán sporu a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou strane sporu odňatie možnosti konať pred súdom, pretože je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy strán sporu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/153/2011). Odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorom súd skonštatoval, že dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strany sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.

43. Námietku žalobkyne označenú v odseku 39 považuje odvolací súd za všeobecnú, keď žalobkyňa namieta iba všeobecne nevykonanie dôkazov a to vo vzťahu k obom stranám sporu, pričom poukazuje opäť bez bližšej konkretizácie na odsek 110 a nasl. odôvodnenia napadnutého rozsudku. K uvedenému odvolací súd uvádza, že celkovo napadnutý rozsudok obsahuje 146 odsekov, teda ak má žalobkyňa na mysli konkrétne odseky od 110 bolo jej povinnosťou v odvolaní uviesť konkrétne označenie odsekov, ktoré namieta, resp. ktoré obsahujú vyjadrenie okresného súdu k dôvodom nevykonania dôkazov, ktoré ale navrhla žalobkyňa (a nie tie ktoré navrhol žalovaný). Pokiaľ ide o návrh žalobkyne na vykonanie výsluchu geodetky F. H. J., aj podľa odvolacieho súdu tento dôkaz nebolo potrebné vykonať, vzhľadom na to, že znalecké dokazovanie znalcom Ing. Romanom Wágnerom, resp. závery znaleckého posudku boli na prospech žalobkyne, naopak geometrický plán F. H. J. bol v neprospech žalobkyne, preto jej výsluch v konaní by nebol ani hospodárny. Návrh na znalecké dokazovanie Najvyšším kontrolným úradom geodézie a kartografie, navrhol žalovaný, preto ak žalobkyňa namieta jeho nevykonanie jej námietka nemôže obstáť. V kontexte uvedeného ale odvolací súd konštatuje, že záver okresného súdu v odseku 111 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne v súvislosti (s návrhom žalovaného) na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým posudkom dôvodne postupoval podľa § 207 ods. 3 CSP a návrhu žalovaného nevyhovet. Odvolací súd len dopĺňa, že ku konkrétnym návrhom žalobkyne sa okresný súd náležite vyjadril v odseku 119 a 121 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd so závermi okresného súdu k dôvodom nevykonania dôkazov (výsluch pani D. a pani K., ako aj doplnenie znaleckého dokazovania znalcom Ing. Gombárom) sa plne stotožňuje.

44. Podľa § 384 ods. 3 CSP, odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

45. Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

46. Pre odvolanie podľa CSP je však typický systém neúplnej apelácie, ktorý vylučuje možnosť efektívneho uplatnenia nových skutočností a dôkazov v odvolacom konaní. Výnimkou pre odvolacie konanie je použitie nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolaní, a to za podmienok stanovených v § 366 CSP.

47. V zmysle § 366 Civilného sporového poriadku, v odvolacom konaní nemožno uplatniť nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda v prvej inštancii nepredložené) iba v obmedzenom rozsahu a iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3).

48. Pokiaľ ide o listiny priložené žalobkyňou k vyjadreniu k odvolaniu žalovaného doručené okresnému súdu dňa 24.4.2025 (na čl. 1006 a nasl.), konkrétne Geometrický plán 34493051-58/2008 zo dňa 4.6.2008 zhotovený F. J., overený správou katastra Piešťany dňa 26.6.2008 (ktorý je založený na čl. 470 pôvodného spisu okresného súdu sp. zn. PN-15C/5/2014 s poukazom na obsah odseku 113 odôvodnenia napadnutého rozsudku), Geometrický plán č. 34493051-58/2008 zhotovený F. J. zo dňa 4.6.2008 (ktorý je založený na čl. 207), email F. E. zo dňa 20.9.2018 na čl. 1013, strana 4 zo znaleckého posudku č. 4/2020 (založený na čl. 337 spisu), List č. 10393/1/2024/OVaD-Ku Mesta Piešťany zo dňa 30.12.2024 (na čl. 1015), List č.13249/22/2/2006-BB zo dňa 3.10.2006 na čl. 1016 (založený už na čl. 877), časť projektovej dokumentácie (čl. 1017-1019), nejedná sa o novoty, sú už žalované v spise, resp. boli doručené po uplynutí odvolacej lehoty.

49. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, keď žalobkyňou uvedené odvolacie dôvody neboli spôsobilé spochybniť správny záver okresného súdu, v zmysle ktorého žalobu žalobkyne vo zvyšku ako nedôvodnú zamietol.

50. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav (zistený aj na základe podkladov predložených stranami) podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie vecí, ktoré je dôvodom odvolania, môže spočívať v tom, že súd vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu, alebo že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

51. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Je daná vtedy, ak jedna strana je subjektom práva a opačná strana subjektom povinnosti. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný vtedy, ak mu skutočne patrí nárok, ktorý žalobu uplatňuje a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa na ňom žalobca domáha. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žalovaný nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

52. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že súdy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

53. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

54. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní musíme rozlišovať procesnú legitímáciu a vecnú legitímáciu. Procesnou legitímáciou rozumieme oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitímáciou rozumieme z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), sa ukáže (prejaví) v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej aktívnej legitímácie teda znamená, že strana nebola

nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní. Vecná legitímácia má význam v každom sporovom konaní. Nedostatok vecnej aktívnej legitímácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konaní. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je súčasťou súdneho konania. Súd žalobe vyhovie len ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na uplatnené plnenie od žalovaného, inak žalobu zamietne z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

55. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (ods. 1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (ods. 2).

56. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

57. Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu, alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Na základe tohto právneho vzťahu vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, vydať toho obohatenie tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia je, že k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone v ust. § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka.

58. Na základe ustanovení zákona o bezdôvodnom obohatení, nemožno riešiť prípady, keď povinnosť plniť je daná na základe osobitného ustanovenia zákona, alebo inej právnej povinnosti. Ak konkuruje právnej úprave bezdôvodného obohatenia iná, a to osobitná úprava právneho vzťahu, je potrebné použiť túto osobitnú konkurujúcu úpravu.

59. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí: a) plnenie bez právneho dôvodu, b) plnenie z neplatného právneho úkonu, c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, d) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, e) bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil a ten, kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

60. Ustanovenie § 454 Občianskeho zákonníka dopĺňa výpočet skutočností, ktoré sú považované za bezdôvodné obohatenie. Je ním prospech, o ktorý sa obohatil ten, kto mal sám plniť. Predpokladom naplnenia hypotézy tejto právnej normy teda je: povinnosť plniť mala osoba, ktorá sa bezdôvodne obohatila, k plneniu inou osobou došlo bez právneho dôvodu, plnením došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vo svojej podstate síce nedochádza k navýšeniu majetku toho, kto sa obohatil, ale nedochádza ani k zmenšeniu jeho majetkových hodnôt, ku ktorému by inak došlo. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje, aby medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu, bolo zrejmé, že je plnené za iného. Pre určenie pasívnej legitímácie je rozhodujúce to, či prijatím plnenia veriteľom dlh zanikol. Iba zánik dlhu má totiž za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane dlžníka. V takom prípade má zánik dlhu súčasne aj za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane pôvodného dlžníka veriteľa.

61. Podľa § 217 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

62. Ustanovenie citované v odseku 61 výslovne určuje, že súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov alebo na základe nesporných skutočností tvrdených stranami sporu, ak o ich pravdivosti nemá súd dôvodné a závažné pochybnosti, v čase vyhlásenia jeho rozhodnutia. To znamená, že súd nemôže rozhodnúť na základe takého stavu, ktorý už neexistuje, alebo svoje rozhodnutie oprieť o stav, ktorý ešte len v budúcnosti eventuálne môže nastať (s výnimkou prípadov obsiahnutých v ods. 2 tohto ustanovenia, ktoré sa však v danom nebol dôvod aplikovať). Skutkový stav rozhodnutia je teda pre súd záväzný a rozhodujúci, pričom ku dňu vyhlásenia rozsudku musí byť ustálený jeho skutkový a právny základ.

63. Žalovaný namietal, že v konaní (poukaz na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/114/2018) bola a je žalobkyňa v spore vecne aktívne nelegitimovaná už od podania žaloby (13.01.2013), respektíve právny zástupca špecifikoval petit žaloby a lehotu odkedy si žalobkyňa od žalovaného uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. od roku 2015, v prípade, že po preskúmaní vecnej legitímácie okresným súdom (okresný súd musel zo zákona skúmať aktívnu legitímáciu pri každom pojednávaní) od podania žaloby mal okresný súd žalobu žalobkyne zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne.

64. K námietke žalovaného v odseku 63 odvolací súd odkazuje na odsek 129 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa prvoinštančný súd už s uvedenou argumentáciou žalovaného vnesenou na súde prvej inštancie vysporiadal tak, že uzavrel, že bola preukázaná aj aktívna vecná legitímácia žalobkyne, preto nemohol žalobu zamietnuť (iba preto, že to žalovaný opakovane navrhoval). Pričom sa vyjadril aj k poukazu na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/114/2018, správne tak, že nie je viazaný rozhodnutiami iných všeobecných súdov (k uvedenému odvolací súd dopĺňa, že označený rozsudok sa týka odlišného predmetu konania – spotrebiteľského úveru a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie spočíva v nepreukázaní predpokladov postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách). Záver o aktívnej vecnej legitímácii prvoinštančný súd podoprel vyhodnotením vykonaného dokazovania s poukazom na odsek 97 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom konštatoval, že predovšetkým znaleckým dokazovaním znalcom Ing. Romanom Wágnerom mal jednoznačne za preukázané, že vlastníkom stavby na pozemku žalobkyne s parc. č. 7632/2 v kat. úz. I. nie je žalobkyňa, ale žalovaný, konkrétne dom žalovaného so súp. č. XXXX, ktorý je pozastavený tak na pozemku žalobkyne (parc. C KN č. 7637/2), a v prevažnej časti na jeho pozemku (s parc. č. 7631/7), keď z odseku 99 odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva záver, že znalec Ing. Wágner v závere znaleckého posudku uviedol, že stavba (žalovaného) so súp. č. XXXX je postavená na pozemku žalobkyne so súp. č. XXXX/X. Zároveň v odseku 98 odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že otázka vzniku bezdôvodného obohatenia vlastníkom stavby je vyriešená už samotným faktom, že stavba je postavená na cudzom pozemku, za ktoré užívanie neplatí vlastník stavby vlastníkovi pozemku žiadnu odplatu. A v odseku 99 odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na to, že už samotná existencia vlastníckeho práva žalobkyne k pozemku pod stavbou vo vlastníctve iného subjektu (žalovaného) v rozhodnom období mala za následok vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného za rozhodné obdobie (od 13.1.2012 do 13.1.2014, od 27.3.2015 do 27.3.2017 a od 30.10.2017 do 30.10.2019). Pričom záver o preukázaní aktívnej vecnej legitímácie podporil aj názorom dovolacieho súdu vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/91/2010, v prípade, že vlastník stavby užíva cudzí pozemok bez poskytnutia náhrady, obohacuje sa na úkor vlastníka pozemku (prijíma plnenie bez právneho dôvodu), pretože sa nezmenšuje jeho majetok, ku ktorému by za riadneho plnenia uvedenej povinnosti nepochybne došlo. Ak ide o stavbu, ktorá je spojená so zemou pevnými základmi, teda o nehnuteľnosť, na vznik bezdôvodného obohatenia stačí už to, že sa stavba na pozemku nachádza. V takomto prípade je totiž zastavaný pozemok užívaný (jeho úžitková hodnota sa konzumuje) tým, že je na ňom stavba postavená a je pritom právne irelevantné, akým spôsobom vlastník stavby svoje vlastnícke právo realizuje, teda či ju užíva osobne alebo ju prenajal inému, či mu jej užívanie prináša zisk, prípadne komu prináša zisk. Rovnaký názor sa s odkazom na doterajšiu judikatúru prezentuje aj v teórii (porovnaj Imrich Fekete, Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 1222; Jiří Švestka, Jiří Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák a kolektív, Občiansky zákonník I. Komentár, C. H. Beck, Praha 2009, 2. vydanie, str. 1332). S ohľadom na uvedené v tomto odseku námietka žalovaného neobstojí, pričom okresný súd vychádzal zo stavu v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku (§ 217 ods. 1 písm. a/ CSP).

65. Žalovaný namietal, že okresný súd nesprávne právne vyhodnotil dôkaznú situáciu sporových strán v tom, že nesprávne vyslovil právny názor, že geometrický plán č. 34493051-58/2008 vyhotovený F. H. J. dňa 04.06.2008 (čl. 207) mal slúžiť ako podklad na rozdelenie parcely žalovaného č. 7631 zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. I. na 4 menšie novovzniknuté parcely č. 7631/3, parc. č. 7631/4, parc. č. 7631/5 a parc. č. 7631/6, ktorý je nepravdivý, lebo ako preukazuje autorizačne vypracovaný a overený geometrický plán F. J., bol vypracovaný výslovne na zameranie prístavby na parcele registra „C“ č. 7631/4 a bazéna na parcele č. 7631/5. Odvolací súd poukazuje na to, že z geometrického plánu č. 34493051-58/2008 vyhotoveného F. H. J. dňa 04.06.2008 (čl. 207) síce výslovne vyplýva účel „zameranie prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5“, avšak zároveň podľa výkazu výmer, ktorý je súčasťou uvedeného geometrického plánu, vlastníkom pozemkov s novovytvorenými parcelnými číslami 7631/3, č. 7613/4, č. 7613/, č. 7631/6 je uvedený vlastník žalovaný. Pričom okresný súd v odseku 19 odôvodnenia napadnutého rozsudku, voči ktorému zrejme námietka žalovaného

smeruje, opísal obsah uvedeného geometrického plánu ako listinného dôkazu, kde výslovne aj uviedol účel na zameranie prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5“ a zároveň aj opísal obsah výkazu výmer.

66. Tiež žalovaný namietal, že okresný súd nepravdivo vyhodnocuje dôvod vypracovania geometrického plánu 177-141/2018 určeného na zameranie stavby na parc. č. 7637/2 (čl. 187) spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o. (geodetom F. E.), že bol vypracovaný za účelom (iba) rozdelenia pozemku žalobkyne parc. č. 7637 k.ú. I., zapísaného na LV č. XXXX na dve novovzniknuté parcely a to parc. č. 7637/1 - zastavaná plocha o výmere 109 m² a parc. č. 7637/2 - zastavaná plocha o výmere 2 m². Odvolací súd poukazuje na obsah odseku 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd opisuje obsah geometrického plánu č. 177-141/2018 vyhotoveného dňa 20.9.2018 spoločnosťou GEOGLOBE s.r.o. ako listinného dôkazu, pričom v opise je jednoznačne uvedený účel „na zameranie stavby na parc. č. 7637/2“, zároveň opisuje aj obsah výkazu výmer, ktorý je súčasťou uvedeného geometrického plánu, podľa ktorého je vlastníkom novovzniknutých parciel, a to parcely č. 7637/1 - zastavaná plocha o výmere 109 m² a parcely č. 7637/2 - zastavaná plocha o výmere 2 m², vlastníkom zapísaný na LV č. XXXX (žalobkyňa), pričom pri oboch novovytvorených parcelách je uvedený kód využívania pozemku: 15 - pozemok, na ktorom je postavená bytová budova označená súpisným číslom. pri oboch novovytvorených parcelách je uvedený aj kód druhu stavby: 10 - rodinný dom. S ohľadom na uvedené okresný súd nepochybil, ak uviedol, že geometrický plán bol podkladom pre rozdelenie pôvodnej parcely C KN s parc. č. 7637 (vo vlastníctve žalobkyne). Uvedené podporuje aj záver znalca Ing. Romana Wágnera v znaleckom posudku č. 4/2020, ktorý na strane 4 (záver 1.) okrem iného uviedol, že časť pozemku parc. č. 7637, ktorá bola zastavaná stavbou žalovaného bola odčlenená geometrickým plánom č. 177-141/2018 (spoločnosť GEOGLOBE, s.r.o.), v ktorom bola označená ako p. č. 7637/2.

67. Žalovaný dal do pozornosti, že súdny znalec Ing. Roman Wágner v znaleckom posudku č. 4/2020 zo dňa 30.06.2020 potvrdil správnosť zamerania (nie rozdelenia ako konštatuje okresný súd, pozn. odvolacieho súdu k uvedenému sa vyjadril v odseku 66) pozemkov predmetnej časti pozemku žalobkyne v geometrickom pláne z roku 2018. Tento geometrický plán v časti „nový stav“ jasne deklaruje, že na novovytvorenom pozemku č. 7631/2 o výmere 2 m² je postavený dom žalobkyne.

68. Podľa § 207 ods. 1 CSP, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanoví viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

69. Znalecký posudok všeobecne musí spĺňať náležitosti ust. § 17 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tiež „zákon o znalcoch“), musí teda obsahovať aj znaleckú doložku (ods. 6 cit. ust.), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku a obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie odboru a odvetvia, v ktorom je znalec oprávnený podávať znalecké posudky a poradové číslo úkonu znaleckej činnosti, pod ktorým je znalecký posudok zapísaný v denníku. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že v zmysle čl. 15 ods. 2 CSP, nemá žiaden dôkaz predpísanú dôkaznú silu, t. j. každý dôkaz (súkromný znalecký posudok alebo znalecký posudok) má rovnocenné postavenie a potencional presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) predpisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov. Keďže v danej veci bol vyhotovený znalecký posudok súdom ustanoveným znalcom, jeho odborné závery nepodliehajú hodnoteniu z hľadiska ich správnosti, ale súd môže hodnotiť len presvedčivosť posudku, a to pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Pravidlá hodnotenia dôkazov spravujú teóriou voľného hodnotenia dôkazov, teda aj znalecký posudok súd hodnotí voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky.

70. Hodnoteniu súdov nepodliehajú znalecké závery znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca, v zmysle ich odbornej správnosti, ale len presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi.

71. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci znalecký posudok Ing. Romana Wágnera č. 4/2020 na čl. 334 a nasl. znalca z odboru geodézia, kartografia a kataster nehnuteľností, bol vyhotovený ako súdny znalecký posudok súdom ustanoveného znalca na základe návrhu strán sporu. Vo vzťahu

k hodnoteniu znaleckého posudku odvolací súd konštatuje, že znalec úplne zodpovedal na všetky položené otázky, znalecký záver je logickým vyústením opísaného postupu a je v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi, preto podľa odvolacieho súdu je predmetný znalecký posudok presvedčivý a súd prvej inštancie z neho mohol vychádzať. K uvedenému poukazuje na odsek 135 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd zdôraznil, že znaleckým dokazovaním znalcom Ing. Romanom Wágnerom bolo preukázané, že vlastníkom stavby na pozemku žalobkyne s parc. č. 7637/2 o výmere 2 m² je žalovaný, a nie žalobkyňa, a že údaj na LV č. XXXX o vlastníkovi stavby na tomto pozemku je nesprávny. Zároveň v odseku 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol obsah predmetného znaleckého posudku, v odseku 27 uviedol obsah vyjadrenia znalca k námietkam žalovaného, ale predovšetkým v odseku 113 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd vyhodnotil znalecký posudok aj v kontexte námietok žalovaného k znaleckému posudku č. 4/2020. Pričom odôvodnenie okresného súdu v odseku 113 nenapadol žalovaný odvolacou argumentáciou (okrem námietky v odseku 72, ktorú odvolací súd nepovažoval za dôvodnú v zmysle odseku 73). Spochybňovanie znaleckého posudku žalovaným pred súdom prvej inštancie nebolo možné považovať za relevantné a opodstatnené. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd v súlade s právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že zo záverov znaleckého posudku č. 4/2020 vyplýva záver okresného súdu, že vlastníkom stavby na pozemku žalobkyne parcela č. 7632/2 (výmera 2 m²) nie je žalobkyňa ale žalovaný.

72. Žalovaný nesúhlasí so závermi v odseku 113 odôvodnenia rozsudku, že geometrický plán p. F. J. nebol vyhotovený za účelom zamerania hranice stavby medzi pozemkami strán sporu, ale na iný účel, pričom okresný súd nešpecifikoval na aký. Keď túto nepravdu je možné zistiť nazretím do súdneho spisu (čl. 207), keď v geometrickom pláne je výslovne uvedený aj dôvod vypracovania - zameranie prístavby a bazéna, a teda nie „na iné účely”.

73. K námietke žalovaného v odseku 72 odvolací súd konštatuje, že z odseku 113 odôvodnenia napadnutého rozsudku je zjavné, že ak okresný súd v súvislosti s geometrickým plánom F. J. uviedol, že tento bol vyhotovený na iný účel ako účel zamerania hranice medzi pozemkami strán sporu, neuviedol nepravdu, ako to mylne vykladá žalovaný, tým skôr, že v odseku 114 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd výslovne uviedol, že geometrický plán F. J. bol vyhotovený za účelom zamerania prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5, pričom uvedený účel vyplýva z obsahu geometrického plánu F. J. na čl. 207. Aj v odseku 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd výslovne uviedol, že geometrický plán F. J. bol vyhotovený za účelom zamerania prístavby na parc. č. 7631/4 a bazéna na parc. č. 7631/5.

74. Žalovaný argumentoval, že geometrickým plánom spoločnosť GeoGlobe, s.r.o. (F. E.) nezistila, že na novovzniknutej parc. č. 7637/2 - zastavaná plocha o výmere 2 m² - je postavená cudzia stavba, preto spoločnosť Geo Globe, s.r.o. (F. E.) v geometrickom pláne v stĺpci „Nový stav” výslovne uviedla, že na spornom pozemku č. 7631/2 stojí dom žalobkyne a vlastníkom pozemku aj stavby je totožný so žalobkyňou. Následne žalobkyňa si dala tento „Nový stav” zamerania zapísať na svoj LV č. XXXX a Okresný úrad Piešťany, katastrálny odbor (ďalej len katastrálny úrad) a ten takto aj zapísal, a to bez časti druhu právneho vzťahu t.j. podľa bodu 5 vyhlášky, kde by musel (ak by bol geometrický plán toto konštatovať) byť do druhu zapísaný právny vzťah - bod č. 5 - t.j. že stavba tretej osoby (žalovaného) je postavená na cudzom pozemku. Tento druh právneho vzťahu je v zmysle § 9 ods. 1 vyhlášky č. 461/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva katastrálny zákon, záväzný ako kód právneho vzťahu (v tomto prípade mal byť kód 5 podľa vyhlášky č. 461/2009 Z. z., parc. reg. „C”, ktoré sú obligatórne vymenované v tejto prílohe, medzi nimi aj pod písm. f) kód právneho vzťahu podľa prílohy č. 4 citovanej vyhlášky. Tento údaj však LV č. XXXX (žalobkyne) neobsahuje, nakoľko nebol spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o. (F. E.) po zameraní parcel zistený. Uvedené okresný súd neakceptoval s tvrdením uvedeným v odseku 137 napadnutého rozsudku, že v zmysle § 70 katastrálneho zákona sa počíta s tým, že údaje uvedené v liste vlastníctva sa môžu ukázať ako nesprávne.

75. K námietke v odseku 74 odvolací súd poukazuje na to, že v odseku 137 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd správne konštatoval, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam sa preukazuje výpisom z listu vlastníctva, avšak aj katastrálny zákon (§ 70) počíta s možnosťou, že údaje uvedené v liste vlastníctva sa môžu ukázať ako nesprávne. Pričom okresný súd dôvodne v odseku 135 odôvodnenia napadnutého rozsudku zdôraznil, že znaleckým dokazovaním znalcom Ing. Wágnerom bolo preukázané, že vlastníkom stavby na pozemku žalobkyne s parc. č. 7637/2 o výmere 2 m² je

žalovaný, a nie žalobkyňa, a že údaj na LV č. XXXX o vlastníkovi stavby na tomto pozemku je nesprávny. Tiež v odseku 136 odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na to, že znalec Ing. Wágner potvrdil správnosť zamerania predmetnej časti pozemku žalobkyne v geometrickom pláne z roku 2018, avšak nepotvrdil správnosť údajov v geometrickom pláne z roku 2018 o vlastníkovi stavby, vyznačenom vo výkaze výmer. Tiež okresný súd objasnil, že geodet nie je oprávnený uviesť v geometrickom pláne iných vlastníkov pozemkov a stavieb, než ktorí boli uvedení v katastri nehnuteľností v čase vyhotovenia geometrického plánu. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že občianskoprávne spory slúžia aj na to, aby osoby, ktoré sa cítia byť dotknuté na svojich právach zápismi v katastri nehnuteľností, ktoré zápisy sú v rozpore so skutočným stavom, sa mohli domôcť svojich občianskoprávných práv.

76. S námietkou žalovaného, že jediným právne relevantným dokladom na použitie pre právne účely a posúdenie dôvodnosti alebo nedôvodnosti žaloby v konaní je list vlastníctva žalobkyne č. XXXX k.ú. I., ktorý tak neobsahuje žiadne chyby v zmysle § 70 katastrálneho zákona, nakoľko vychádzal z podania uskutočneného žalobkyňou na katastrálny úrad spolu s overeným geometrickým plánom vypracovaný spoločnosťou GeoGlobe, s.r.o. (F. E.), sa odvolací súd nestotožnil, pričom odkazuje na závery uvedené v odseku 75.

77. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením a závermi okresného súdu, že je nepodstatné, či si žalobkyňa uplatnila alebo neuplatnila námietky o tom, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na jej pozemku v povolenom stavebnom konaní .. (odsek 100 odôvodnenia napadnutého rozsudku), keď takýto záver okresného súdu nemá právnu oporu a je právne nerelevantný, pretože žalobkyňa mohla v rámci celého stavebného konania (do roku 2008) vydokladovať, že na časti jej pozemku je postavená časť stavby žalovaného o ploche 2 m².

78. K námietke v odseku 77 odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd namietanú argumentáciu uviedol v spojení podľa okresného súdu nepodstatného tvrdenia žalovaného o jeho údajnej dobromyseľnosti, ak postavil svoju stavbu na pozemku žalobkyne v dobrej viere v súlade s geometrickým plánom F. J., na podporu záveru o tom, že povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vlastníkom stavby vlastníkovi pozemku, na ktorom je jeho stavba postavená bez občianskoprávneho titulu, nezávisí ani od zavinenia vlastníka stavby, ani od toho, či má alebo nemá vlastník stavby právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Zároveň uviedol, že bolo preukázané, že žalobkyňa sa domáhala svojich práv v stavebnom konaní, a snažila sa stať aj účastníčkou kolaudačného konania, ktorá vo svojich podaniach adresovaných stavebným úradom opakovane tvrdila, že žalovaný má postavenú svoju stavbu na jej pozemku, pričom sa žalobkyňa nepodarilo dosiahnuť obnovu kolaudačného konania, pretože stavebné úrady nekonali s ňou ako s účastníčkou kolaudačného konania, nakoľko vychádzali z geometrického plánu F. J., ktorý bol podkladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia, podľa ktorého prístavba žalovaného nezasahuje do pozemku žalobkyne, o ktorom geometrickom pláne bolo v predmetnom konaní dostatočným spôsobom preukázané, že tento geometrický plán nekorešponduje so skutočným stavom prístavby žalovaného v teréne, že F. J. buď zameriavala iný stav, alebo jej meranie bolo nesprávne.

79. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil a právne relevantne nepreukázal neodôvodnené obohatenie sa žalovaného.

80. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

81. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

82. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

83. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť,

od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

84. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

85. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je stanovená dvojaká, kombinovaná premlčacia doba, t. j. subjektívna a objektívna. Tieto dve premlčacie doby začínajú, bežia a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Pre vzájomný vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby platí, že sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca, ak skončí beh jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte beží druhá premlčacia doba. Ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo priznať. Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia premlčacej dvojročnej doby je rozhodujúci okamih, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre stanovenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej (v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia) je rozhodujúci okamih, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia doba. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslené v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

86. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 67/2011). Podané znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť.

87. Odvolací súd poukazuje na to, že záver súdu prvej inštancie o tom, že námietka premlčania vznesená žalovaným je nedôvodná, keďže vtedajší právny zástupca žalobkyne upresnil, že predmetnou žalobou sa domáha žalobkyňa vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie do dvoch rokov pred začatím sporu a za neskoršie obdobie, je prinajmenšom predčasný. Z odôvodnenia napadnutého zamietnutia síce vyplýva, že súd prvej inštancie sa vznesenou námietkou premlčania zaoberal, a uviedol aj hmotnoprávnu úpravu, citoval v odôvodnení napadnutého rozsudku zákonné ustanovenia o premlčaní (§ 100, § 107 Občianskeho zákonníka), avšak odôvodnenie uvedené v odseku 102 napadnutého rozsudku, ktoré predstavuje jednu vetu, nie je odôvodnením, ktoré by obsahovalo argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať a zaujať k nemu relevantné stanovisko. Súd prvej inštancie nezdôvodnil, či nárok žalobkyne, ktorá sa domáhala bezdôvodného obohatenia za tri obdobia, konkrétne od 13.1.2012 do 13.1.2014, od 27.3.2015 do 27.3.2017, od 30.10.2017 do 30.10.2019, nie je/premlčaný vo vzťahu ku konkrétnym obdobiam (resp. dňom) a ani sa nevyjadril konkrétne ako posúdil vznesenú námietku premlčania vo vzťahu k objektívnej a subjektívnej dobe podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd napadnutý rozsudok s poukazom na jeho odôvodnenie ohľadom posúdenia vznesenej námietky premlčania ako nedôvodnej nemôže riadne preskúmať a zaujať k nemu relevantné stanovisko, keďže nie je dostatočne určité a zrozumiteľné v uvedenom rozsahu.

88. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

89. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat' so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2, je nepreskúmateľné.

90. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

91. Súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 8 Sžo/191/2010). Vady zakladajúce zmatečnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnávajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmatečné rozhodnutie. O takýto prípad išlo i v prejednávanej veci, keďže z celkového kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku sú zrejme vyššie uvedené pochybenia pri jeho odôvodňovaní.

92. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

93. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom

ustanovenia § 220 CSP pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore aj úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práva na tento argument (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

94. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08).

95. Porovnajúc odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu (v uvedenej časti v odseku 87) s vyššie citovanými teoretickými a právnymi východiskami, je zrejmé, že okresný súd sa danými kritériami dôsledne neriadil. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie v relevantných záveroch neodôvodnil ani právne, ani vecne nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v druhoinštančnom konaní pred odvolacím súdom. Vychádzajúc z toho, že odvolací súd v odvolacom prieskume zistil, že nebola vyriešená taká otázka, ktorá mala kľúčový význam pre posúdenie opodstatnenosti žaloby, riešením bolo zrušenie odvolaním napadnutého I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (keď absentoval argumentačný základ, ktorého správnosť by odvolací súd preskúmal vo vzťahu k záveru o nedôvodne vznesenej námietke premlčania).

96. Odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil napadnutý I. výrok rozsudku a vec vrátil súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vrátane výroku o náhrade trov konania (III. výrok), keď súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré konanie nenahrádza prvoinštančné konanie.

97. Povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, v ďalšom konaní bude opätovne vec v zrušenom rozsahu preskúmať, posúdiť zvyšok uplatneného nároku žalobkyne v kontexte obrany žalovaného spočívajúcej v posúdení vznesenej námietky premlčania, za tým účelom v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania potom náležite zhodnotiť, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

98. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

99. V kontexte uvedeného v odseku 98 ako aj odvolacej argumentácie žalobkyne, že v prípade úspechu čo i len čiastočného pri vydaní bezdôvodného obohatenia, prichádza do úvahy plná náhrada trov konania, keďže nepriznanie požadovaného bezdôvodného obohatenia v určitej žalovanej výške bolo dané na úvahu súdu v spojení s odhadom bežného nájomného obsiahnutého v znaleckom posudku, keď od znaleckého posúdenia sa pritom odvíjal aj základ nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia (poukaz na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 170/1999, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 475/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017), odvolací súd konštatuje nižšie uvedené.

100. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

101. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

102. Žalobkyňou označené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017 bolo vydané v celkom odlišnom prípade, v ktorom bolo rozhodované o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., pričom výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu.

103. Z príslušnej časti dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku vyplýva, že súd môže „priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti – určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, avšak náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške.“. Zmyslom novej právnej úpravy nebola snaha zákonodarcu sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania koncepčne odchýliť od pravidla pôvodne vyjadreného v § 142 ods. 3 OSP, ako to explikoval krajský súd v napadnutom rozhodnutí v podobe jeho kategorického vylúčenia. V tejto súvislosti je však relevantné jednak to, že dôvodová správa nezodpovedá výslovnému zneniu § 255 CSP (pozri bod 39), a jednak to, že ani samotná dôvodová správa nepočíta s povinnosťou všeobecného súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy za akýchkoľvek okolností postupovať spôsobom, aký navrhujú sťažovatelia.

104. Z citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku v odseku 100 a 101 vyplýva, že kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje u žalobcu, ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci vo všeobecnosti závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Z dispozície citovaného § 255 ods. 2 CSP ďalej vyplýva, že čiastočný úspech vo veci sa môže v rozhodnutí o trovách konania prejavíť dvoma spôsobmi, a to tak, že súd (i) náhradu trov konania pomerne rozdelí alebo (ii) náhradu trov konania neprizná žiadnej zo strán. Pravidlo vyplývajúce z § 142 ods. 3 OSP (náhradu trov konania v plnom rozsahu môže súd priznať tomu účastníkovi, ktorý mal neúspech len v nepatrnnej časti, alebo v prípade, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu) nie je súčasťou normatívneho textu vyplývajúceho z § 255 CSP. Vo vzťahu k pravidlu vyplývajúcemu z § 142 ods. 3 OSP je potrebné uviesť, že toto pravidlo predstavovalo výnimku zo zásady pre rozhodovanie o náhrade trov konania pri čiastočnom úspechu vo veci (§ 142 ods. 2 OSP). Aplikácia označenej výnimky (plná náhrada trov konania) však ani za účinnosti právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku neprichádzala do úvahy vždy, ale iba v prípade, ak sa neúspech prejavil iba vo výške plnenia za predpokladu, že účastník konania na začiatku sporu túto výšku plnenia presne nepoznal a ani presne poznať nemohol (pozri nálež ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 652/2018).

105. Ďalšie rozhodnutie označené žalobkyňou - nálež Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 475/2018 sa tiež týka odlišného plnenia (náhrady nemajetkovej ujmy), pričom je v ňom odkaz na nálež ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 652/2018 a uvedené platí aj ohľadom poukazu na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 170/1999 (vec sa týkala náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v súvislosti s nárokom na ochranu osobnosti).

106. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje aj na nálež ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 599/2013 „ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v odbornej literatúre, podľa ktorého aplikácia § 142 ods. 3 OSP prichádza do úvahy iba pri rozhodnutiach, ktoré zaväzujú na plnenie, a z nich iba pri tých, ktorými sa rozhoduje o výške plnenia. Nestačí, ak sa nimi rozhoduje iba o základe nároku. Súčasne musí byť splnená aj druhá podmienka, ktorou je závislosť vyčíslenia plnenia od úvahy súdu. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu účastníka konania (v nepatrnnej alebo prevažnej časti). Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií a jeho samotné určenie (vyčíslenie) vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Ako príklad takéhoto určenia výšky plnenia v závislosti od úvahy súdu sa aj v odbornej právnickej literatúre uvádza rozhodovanie súdu o priznaní náhrady nemajetkovej

ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého súd určí výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo [KRAJČO, J. – SUČANSKÁ, D. – ČIERNA, A. – KRAJČO, O. Občiansky súdny poriadok – Komentár . Bratislava : Eurounion, 2010, s. 555. ISBN 978-80-89374-11-3 (k tomu pozri aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 M Cdo 14/2009 z 5. augusta 2010)]“.

107. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

108. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalovaného, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97).

109. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).